

ถ้า $f'(c) > 0$ แล้ว โดยบทนิยามของอนุพันธ์ของฟังก์ชัน f ที่ $x=c$ จะได้

$$f'(c) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(c+h) - f(c)}{h} > 0$$

ดังนั้นสำหรับ h ที่มีค่าเข้าใกล้ 0 จะได้

$$\frac{f(c+h) - f(c)}{h} > 0 \quad \dots(3.1.1)$$

ถ้า $h > 0$ แล้ว จากอสมการที่ (3.1.1) จะได้

$$f(c+h) - f(c) > 0$$

ดังนั้น $f(c+h) > f(c)$ นั่นคือ $f(c)$ ไม่เป็นค่าสูงสุดสัมพัทธ์

และถ้า $h < 0$ แล้ว จากอสมการที่ (3.1.1) จะได้

$$f(c+h) - f(c) < 0$$

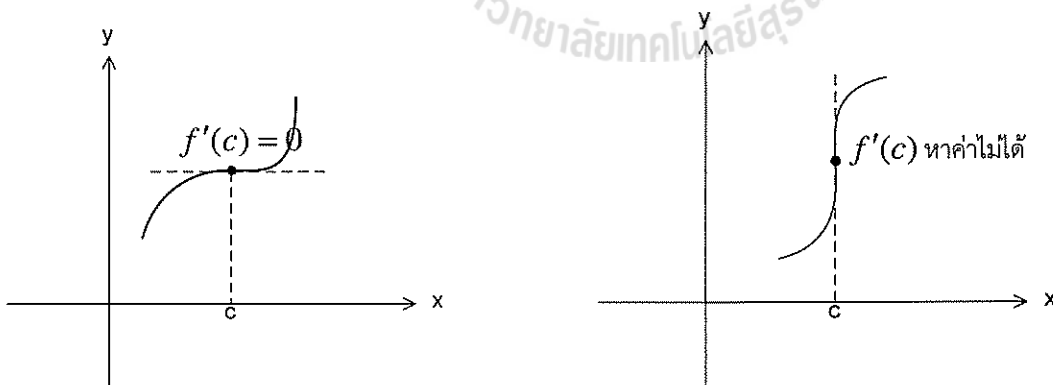
ดังนั้น $f(c+h) < f(c)$ นั่นคือ $f(c)$ ไม่เป็นค่าต่ำสุดสัมพัทธ์

เกิดข้อขัดแย้ง เนื่องจาก f มีค่าสุดขีดสัมพัทธ์ที่ $x=c$ ดังนั้น ที่สมมติว่า $f'(c) > 0$ ไม่จริง

สามารถพิสูจน์ได้ในทำนองเดียวกันว่า ถ้ากำหนดให้ $f'(c) < 0$ แล้วจะเกิดข้อขัดแย้งขึ้น

ดังนั้น เราจึงสามารถสรุปได้ว่า $f'(c) = 0$ เพราะฉะนั้น c เป็นค่าวิกฤติของฟังก์ชัน f \square

โดยทั่วไปแล้ว บทกลับของทฤษฎีบทของแฟร์มาต์โดยทั่วไปแล้วไม่จริง นั่นคือ ถ้า c เป็นค่าวิกฤติของฟังก์ชัน f แล้วไม่จำเป็นว่า $f(c)$ จะต้องเป็นค่าสุดขีดสัมพัทธ์ (ดูรูปที่ 3.1.6)

รูปที่ 3.1.6 c เป็นค่าวิกฤติของ f แต่ $f(c)$ ไม่เป็นค่าสุดขีดสัมพัทธ์

ตัวอย่างที่ 3.1.3 จงหาค่าวิกฤตของ $f(x) = 5x^{\frac{7}{5}} - 35x^{\frac{2}{5}}$

วิธีทำ พิจารณา

$$\begin{aligned} f'(x) &= \frac{d}{dx} \left[5x^{\frac{7}{5}} - 35x^{\frac{2}{5}} \right] \\ &= 7x^{\frac{2}{5}} - 14x^{-\frac{3}{5}} = \frac{7x-14}{x^{\frac{3}{5}}} \\ &= \frac{7}{x^{\frac{3}{5}}}(x-2) \end{aligned}$$

เพราะฉะนั้น $f'(x) = 0$ ก็ต่อเมื่อ $x = 2$ และ $f'(x)$ หาค่าไม่ได้เมื่อ $x = 0$
ดังนั้น ค่าวิกฤตของ f คือ $x = 2$ และ $x = 0$ □

ตัวอย่างที่ 3.1.4 จงหาค่าวิกฤตของ $f(x) = \frac{x^2+1}{x}$

วิธีทำ พิจารณา

$$\begin{aligned} f'(x) &= \frac{d}{dx} \left[\frac{x^2+1}{x} \right] \\ &= \frac{x(2x) - (x^2+1)}{x^2} \\ &= \frac{x^2-1}{x^2} = \frac{(x-1)(x+1)}{x^2} \end{aligned}$$

เพราะฉะนั้น $f'(x) = 0$ ก็ต่อเมื่อ $x = -1$ และ $x = 1$ และ $f'(x)$ หาค่าไม่ได้เมื่อ $x = 0$ แต่ $0 \notin D_f$ ดังนั้น ค่าวิกฤตของ f คือ $x = -1$ และ $x = 1$ □

การหาค่าสุดขีดสัมบูรณ์ของฟังก์ชันต่อเนื่องบนช่วงปิด

จากทฤษฎีบทของแฟร์มาต์ที่กล่าวไว้ว่า ค่าสุดขีดสัมพัทธ์เกิดขึ้นที่ค่าวิกฤตเราสามารถนำไปใช้ประยุกต์ในการหาค่าสุดขีดสัมบูรณ์ของฟังก์ชันต่อเนื่องบนช่วงปิด $[a, b]$ ได้ดังนี้

1. หาค่าวิกฤตของ f บนช่วงเปิด (a, b)
2. หาค่าของ f ที่ค่าวิกฤตทุก ๆ ค่าบนช่วงเปิด (a, b)

3. หาค่าของ f ที่จุดปลายแต่ละจุดของช่วงปิด $[a, b]$ (หา $f(a)$ และ $f(b)$)
4. นำค่าที่ได้จากข้อ 2) และ ข้อ 3) มาเปรียบเทียบกัน ค่าที่มากที่สุดก็คือ ค่าสูงสุดสัมบูรณ์ และค่าที่น้อยที่สุดก็คือ ค่าต่ำสุดสัมบูรณ์

ตัวอย่างที่ 3.1.5 จงหาค่าสุดขีดสัมบูรณ์ของ $f(x) = x^3 - 3x^2 - 9x + 10$ บนช่วง $[-2, 4]$

วิธีทำ ขั้นที่ 1 หาค่าวิกฤตของ f

$$\begin{aligned} f'(x) &= \frac{d}{dx}[x^3 - 3x^2 - 9x + 10] \\ &= 3x^2 - 6x - 9 \\ &= 3(x-3)(x+1) \end{aligned}$$

ดังนั้น $f'(x) = 0$ เมื่อ $x = -1$ และ $x = 3$ นั่นคือ ค่าวิกฤตคือ $x = -1$ และ $x = 3$

$$\text{และ } f(-1) = (-1)^3 - 3(-1)^2 - 9(-1) + 10 = 15$$

$$\text{และ } f(3) = (3)^3 - 3(3)^2 - 9(3) + 10 = -17$$

$$\text{ขั้นที่ 2 } f(-2) = (-2)^3 - 3(-2)^2 - 9(-2) + 10 = 8$$

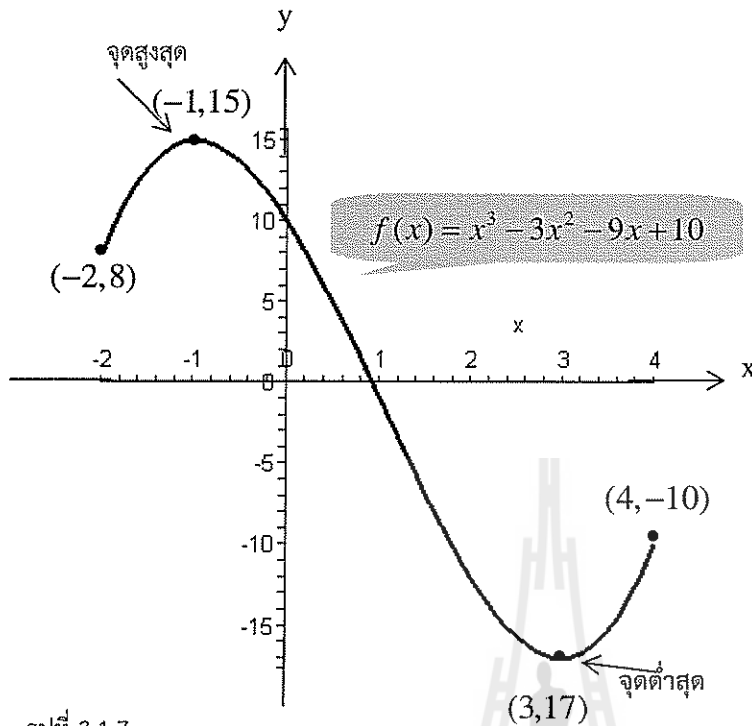
$$f(4) = (4)^3 - 3(4)^2 - 9(4) + 10 = -10$$

ขั้นที่ 3 เปรียบเทียบค่าของ $f(-1)$, $f(3)$, $f(-2)$ และ $f(4)$ ที่ได้ในขั้นตอนที่ 1 และ 2

จะได้ว่า

จุดปลายซ้าย	ค่าวิกฤติ	ค่าวิกฤติ	จุดปลายขวา
$f(-2) = 8$	$f(-1) = 15$ ค่าสูงสุด	$f(3) = -17$ ค่าต่ำสุด	$f(4) = -10$

(ดูรูปที่ 3.1.7)

รูปที่ 3.1.7

ตัวอย่างที่ 3.1.6 จงหาค่าสุดขีดสัมบูรณ์ของ $f(x) = 2\sin x - \cos 2x$ บนช่วงปิด $[0, 2\pi]$

วิธีทำ ขั้นที่ 1 หาค่าวิกฤตของ f

$$\begin{aligned} f'(x) &= \frac{d}{dx}[2\sin x - \cos 2x] \\ &= 2\cos x + 2\sin 2x \\ &= 2\cos x + 4\sin x \cos x \\ &= 2\cos x(1 + 2\sin x) \end{aligned}$$

ดังนั้น $f'(x) = 0$ ก็ต่อเมื่อ $\cos x = 0$ และ $1 + 2\sin x = 0$ บนช่วงปิด $[0, 2\pi]$

จาก $\cos x = 0$ ก็ต่อเมื่อ $x = \frac{\pi}{2}$ และ $x = \frac{3\pi}{2}$

และ $1 + 2\sin x = 0$ ก็ต่อเมื่อ $x = \frac{7\pi}{6}$ และ $x = \frac{11\pi}{6}$

ดังนั้นค่าวิกฤตของ f คือ $x = \frac{\pi}{2}$, $x = \frac{3\pi}{2}$, $x = \frac{7\pi}{6}$ และ $x = \frac{11\pi}{6}$

ขั้นที่ 2 $f\left(\frac{\pi}{2}\right) = 2\sin\left(\frac{\pi}{2}\right) - \cos(\pi) = 3$

$$f\left(\frac{3\pi}{2}\right) = 2\sin\left(\frac{3\pi}{2}\right) - \cos(3\pi) = -1$$

$$f\left(\frac{7\pi}{6}\right) = 2\sin\left(\frac{7\pi}{6}\right) - \cos\left(\frac{7\pi}{3}\right) = -\frac{3}{2}$$

$$f\left(\frac{11\pi}{6}\right) = 2\sin\left(\frac{11\pi}{6}\right) - \cos\left(\frac{11\pi}{3}\right) = -\frac{3}{2}$$

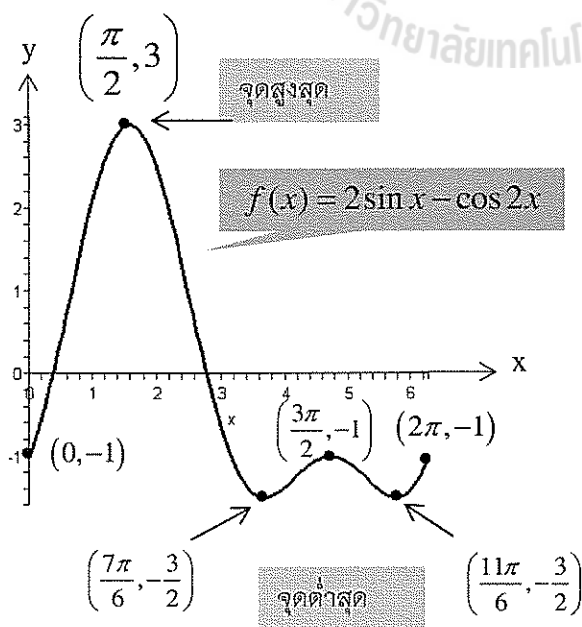
ขั้นที่ 3 $f(0) = 2\sin 0 - \cos 0 = -1$

$$f(2\pi) = 2\sin 2\pi - \cos 2\pi = -1$$

ขั้นที่ 4 เปรียบเทียบค่าของ $f(0)$, $f\left(\frac{\pi}{2}\right)$, $f\left(\frac{7\pi}{6}\right)$, $f\left(\frac{3\pi}{2}\right)$, $f\left(\frac{11\pi}{6}\right)$ และ $f(2\pi)$

ที่ได้จากขั้นตอนที่ 2 และ 3 จะได้ว่า

จุดปลายซ้าย	ค่าวิกฤต	ค่าวิกฤต	ค่าวิกฤต	ค่าวิกฤต	จุดปลายขวา
$f(0) = -1$	$f\left(\frac{\pi}{2}\right) = 3$	$f\left(\frac{7\pi}{6}\right) = -\frac{3}{2}$	$f\left(\frac{3\pi}{2}\right) = -1$	$f\left(\frac{11\pi}{6}\right) = -\frac{3}{2}$	$f(2\pi) = -1$
	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด		ค่าต่ำสุด	

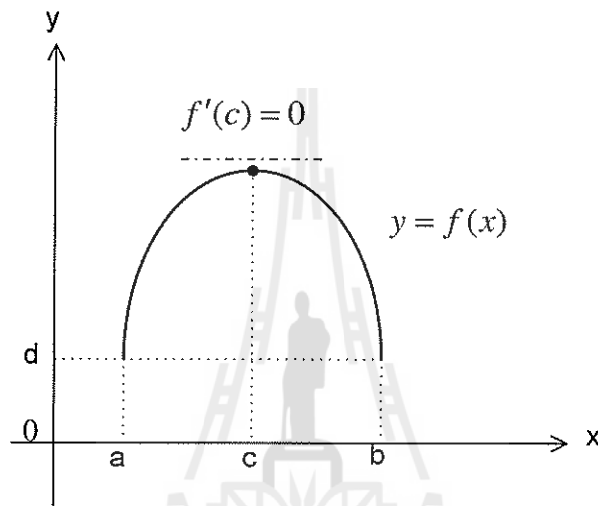

รูปที่ 3.1.8

ทฤษฎีบทที่ 3.1.6 (ทฤษฎีบทของโรล)

ให้ f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบนช่วงปิด $[a, b]$ และมีอนุพันธ์บนช่วงเปิด (a, b) ถ้า $f(a) = f(b)$ แล้ว จะมี $c \in (a, b)$ ที่ทำให้ $f'(c) = 0$

รูปที่ 3.1.9

พิสูจน์ ให้ $f(a) = f(b) = d$

กรณีที่ 1 ถ้า $f(x) = d$ สำหรับทุก $x \in [a, b]$ ดังนั้น f เป็นฟังก์ชันค่าคงตัว โดยทฤษฎีบทที่ 2.3.1 จะได้ว่า $f'(x) = 0$ สำหรับทุก $x \in (a, b)$

กรณีที่ 2 สมมติให้ $f(x) > d$ สำหรับบางสมาชิก $x \in (a, b)$ ดังนั้น โดยทฤษฎีบทที่ 3.1.2 ฟังก์ชัน f จะมีค่าสูงสุดที่ $x = c$ สำหรับบาง $c \in (a, b)$ นอกจากนี้จะได้อีกว่า $f(c) > d$ ดังนั้น ค่าสูงสุดจะไม่เกิดขึ้นที่ $x = a$ และ $x = b$ ดังนั้น ฟังก์ชัน f จะมีค่าสูงสุดในช่วงเปิด (a, b)

นั่นก็แสดงว่า $f(c)$ เป็นค่าสูงสุดสัมพัทธ์ และจากทฤษฎีบทที่ 3.1.5 จะได้ว่า c คือค่าวิกฤตของฟังก์ชัน f และจากการที่ f เป็นฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้ เราจึงได้ว่า $f'(c) = 0$

กรณีที่ 3 สมมติให้ $f(x) < d$ สำหรับบางสมาชิก $x \in (a, b)$ เราสามารถแสดงได้เช่นเดียวกันว่า มี $c \in (a, b)$ ที่ทำให้ $f'(c) = 0$ (ให้นักศึกษาลองไปทำเป็นแบบฝึกหัด)

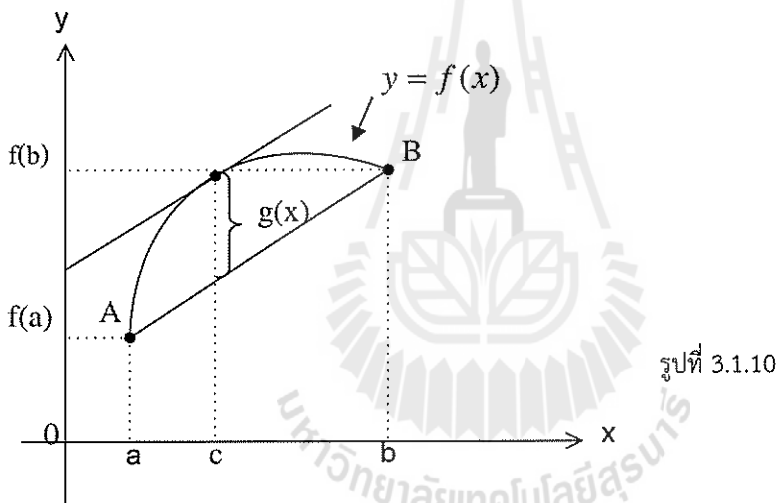
เพราะฉะนั้นจากทั้งสามกรณี จะได้ว่า มี $c \in (a, b)$ ที่ทำให้ $f'(c) = 0$ □

ทฤษฎีบทค่ามัธยิม เป็นทฤษฎีบทที่เป็นการวางนัยทั่วไปของทฤษฎีบทของโรล

ทฤษฎีบทที่ 3.1.7 (ทฤษฎีบทค่ามัธยิม)

ถ้า f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบนช่วงปิด $[a, b]$ และหาอนุพันธ์ได้บนช่วงเปิด (a, b) แล้วจะมี

จำนวนจริง $c \in (a, b)$ ที่ทำให้ $f'(c) = \frac{f(b) - f(a)}{b - a}$

รูปที่ 3.1.10

พิสูจน์ ให้ A และ B เป็นจุดที่อยู่บนเส้นโค้งของสมการ $y = f(x)$ โดยที่ A มีพิกัดเป็น $(a, f(a))$ และ B มีพิกัดเป็น $(b, f(b))$ (ดูรูปที่ 3.1.10) ดังนั้นสมการของเส้นตัดกราฟที่ผ่านจุด A และ B คือ

$$y - f(a) = \left[\frac{f(b) - f(a)}{b - a} \right] (x - a)$$

หรือ

$$y = \left[\frac{f(b) - f(a)}{b - a} \right] (x - a) + f(a)$$

ให้ $g(x)$ แทนผลต่างระหว่างความสูงของกราฟของฟังก์ชัน f และความสูงของเส้นตัด ดังนั้น

$$g(x) = f(x) - y = f(x) - \left(\left[\frac{f(b) - f(a)}{b - a} \right] (x - a) + f(a) \right) \quad \dots(3.1.2)$$

เนื่องจากฟังก์ชัน f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบนช่วงปิด $[a, b]$ และหาอนุพันธ์ได้บนช่วงเปิด (a, b) ดังนั้น $g(x)$ ก็จะมีค่าต่อเนื่องบนช่วงปิด $[a, b]$ และหาอนุพันธ์ได้บนช่วงเปิด (a, b)

เนื่องจาก $g(a) = 0 = g(b)$ ดังนั้นโดยทฤษฎีบทที่ 3.1.6 จะได้ว่ามี $c \in (a, b)$ ที่ทำให้ $g'(c) = 0$

จากสมการที่ (3.1.2) จะได้
$$g'(x) = f'(x) - \left(\frac{f(b) - f(a)}{b - a} \right)$$

ดังนั้น
$$g'(c) = f'(c) - \left(\frac{f(b) - f(a)}{b - a} \right)$$

จาก $g'(c) = 0$ จะได้ว่า
$$f'(c) = \frac{f(b) - f(a)}{b - a}$$

□

ตัวอย่างที่ 3.1.7 จงหาค่า c ที่สอดคล้องกับทฤษฎีบทค่ามัชฌิม สำหรับ

$$f(x) = x^3 - 2x^2 - 3x + 1 \quad \text{บนช่วงปิด } [0, 2]$$

วิธีทำ เนื่องจาก f เป็นฟังก์ชันพหุนาม ดังนั้น f มีความต่อเนื่องบนช่วงปิด $[0, 2]$ และหาอนุพันธ์ได้บนช่วงเปิด $(0, 2)$

ฉะนั้นโดยทฤษฎีบทค่ามัชฌิม จะมี $c \in (0, 2)$ ที่ทำให้
$$f'(c) = \frac{f(2) - f(0)}{2 - 0} = \frac{-5 - 1}{2} = -3$$

จาก $f'(c) = 3c^2 - 4c - 3$ ดังนั้น $3c^2 - 4c - 3 = -3$ นั่นก็คือ $c = 0$ หรือ $c = \frac{4}{3}$ แต่

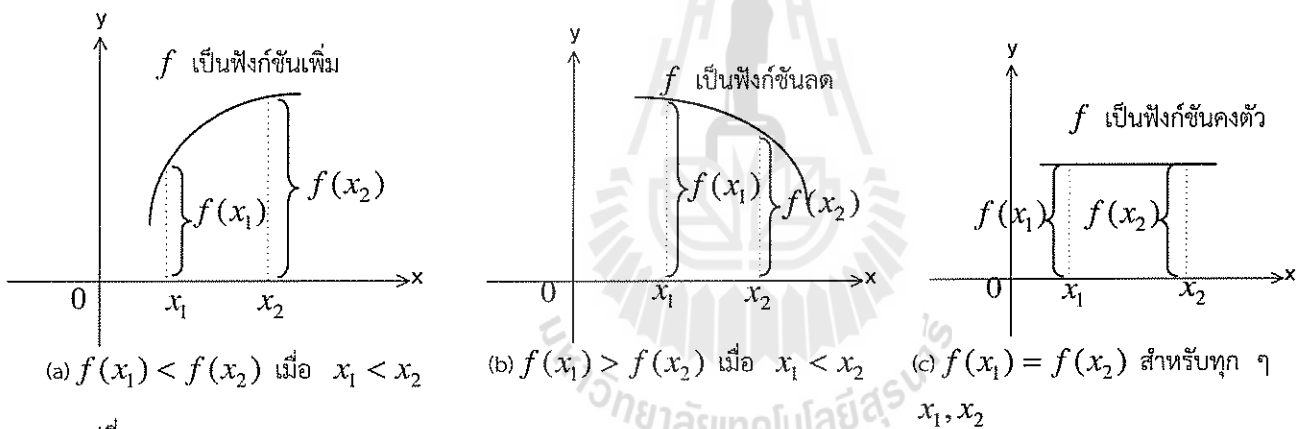
เนื่องจาก $0 \notin (0, 2)$ ดังนั้น $c = \frac{4}{3}$

□

3.2 ฟังก์ชันเพิ่มและฟังก์ชันลด (Increasing and Decreasing Functions)

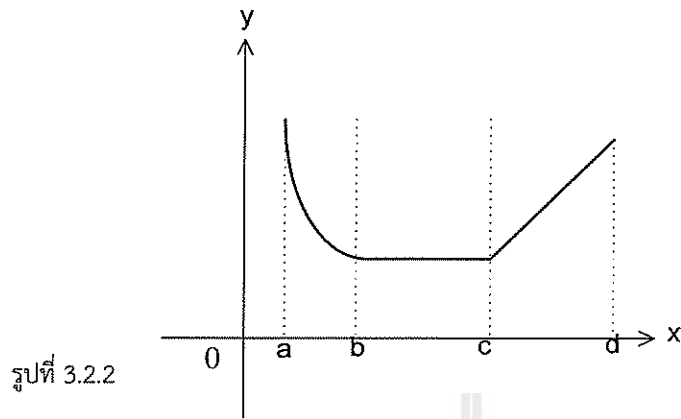
บทนิยามที่ 3.2.1 ให้ f เป็นฟังก์ชันที่นิยามบนช่วง I และให้ $x_1, x_2 \in I$ แล้ว

- (1) ฟังก์ชัน f เป็นฟังก์ชันเพิ่ม บนช่วง I ถ้า $x_1 < x_2$ แล้ว $f(x_1) < f(x_2)$ สำหรับทุก ๆ $x_1, x_2 \in I$
- (2) ฟังก์ชัน f เป็นฟังก์ชันลด บนช่วง I ถ้า $x_1 < x_2$ แล้ว $f(x_1) > f(x_2)$ สำหรับทุก ๆ $x_1, x_2 \in I$
- (3) ฟังก์ชัน f เป็นฟังก์ชันคงตัว บนช่วง I ถ้า $f(x_1) = f(x_2)$ สำหรับทุก ๆ $x_1, x_2 \in I$

รูปที่ 3.2.1

ในการพิจารณาว่า ฟังก์ชันนั้นจะเป็นฟังก์ชันเพิ่มหรือฟังก์ชันลด เราสามารถดูจากกราฟของฟังก์ชันได้ นั่นคือ ถ้ากราฟของฟังก์ชันสูงขึ้นเมื่อ x มีค่าเพิ่มขึ้น ฟังก์ชัน f ก็จะเป็นฟังก์ชันเพิ่มบนช่วงนั้น และถ้ากราฟของฟังก์ชันลดลงเมื่อ x มีค่าเพิ่มขึ้น ฟังก์ชัน f ก็จะเป็นฟังก์ชันลดบนช่วงนั้น ตัวอย่างดังแสดงในรูปที่ 3.2.2

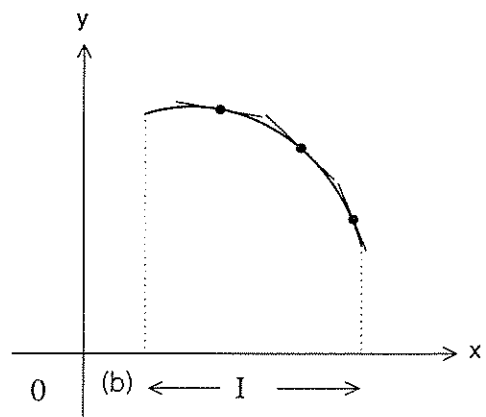
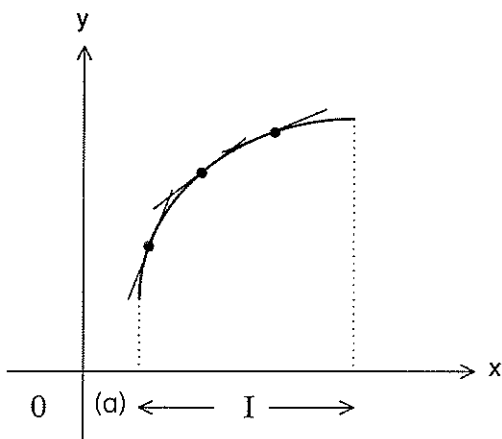

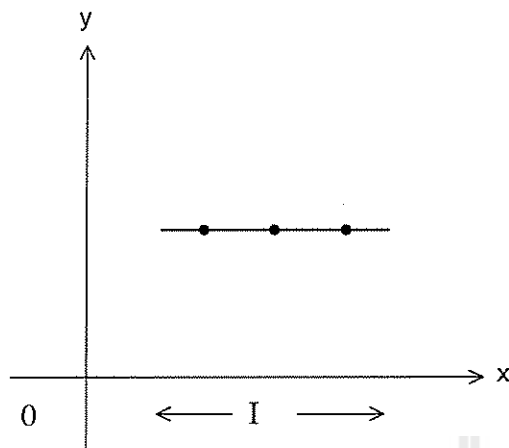
รูปที่ 3.2.2

จากรูปที่ 3.2.2 จะเห็นว่า f เป็นฟังก์ชันลดบนช่วง $[a,b]$ และ f เป็นฟังก์ชันคงตัวบนช่วง $[b,c]$ และ f เป็นฟังก์ชันเพิ่มบนช่วง $[c,d]$

ทฤษฎีบทที่ 3.2.2 ให้ f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบนช่วงปิด $[a,b]$ และ หาอนุพันธ์ได้บนช่วงเปิด (a,b)

- (1) ถ้า $f'(x) > 0$ สำหรับทุก $x \in (a,b)$ แล้ว f เป็นฟังก์ชันเพิ่ม บนช่วงปิด $[a,b]$
- (2) ถ้า $f'(x) < 0$ สำหรับทุก $x \in (a,b)$ แล้ว f เป็นฟังก์ชันลด บนช่วงปิด $[a,b]$
- (3) ถ้า $f'(x) = 0$ สำหรับทุก $x \in (a,b)$ แล้ว f เป็นฟังก์ชันคงตัว บนช่วงปิด $[a,b]$

รูปที่ 3.2.3 (c)

พิจารณาความชันของเส้นสัมผัสกราฟของฟังก์ชันค่าเพิ่มบนช่วง I (ดูรูป 3.2.3 (a)) พบว่าความชันของเส้นสัมผัสกราฟที่ค่า x ใด ๆ บนช่วง I เป็นบวกเสมอ และทำนองเดียวกัน เมื่อพิจารณาความชันของเส้นสัมผัสกราฟของฟังก์ชันค่าลดบนช่วง I (ดูรูป 3.2.3 (b)) จะพบว่าความชันของเส้นสัมผัสกราฟที่ค่า x ใด ๆ บนช่วง I เป็นลบเสมอ และถ้ากราฟของฟังก์ชัน เป็นฟังก์ชันค่าคงที่ เราจะพบว่า ความชันของเส้นสัมผัสกราฟของฟังก์ชันเป็นศูนย์ (ดูรูปที่ 3.2.3 (c))

ตัวอย่างที่ 3.2.1 กำหนด $f(x) = x^2 - 4x + 3$ จงหาว่า ฟังก์ชัน f มีค่าเพิ่มขึ้นและลดลงบนช่วงใดบ้าง

วิธีทำ (1) พิจารณาค่าวิกฤต

$$f'(x) = \frac{d}{dx}[x^2 - 4x + 3] = 2x - 4 = 2(x - 2)$$

และ $f'(x) = 0$ ก็ต่อเมื่อ $2(x - 2) = 0$ นั่นคือ $x = 2$

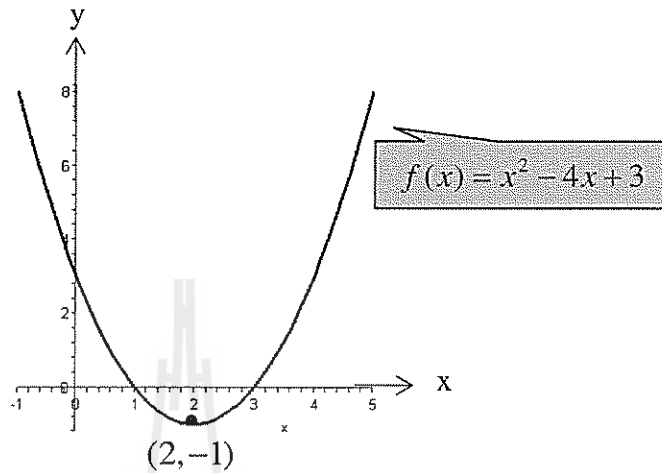
เนื่องจาก $f'(x)$ เป็นฟังก์ชันพหุนาม ดังนั้น $f'(x)$ หาค่าได้ทุก ๆ x บนเซตของจำนวนจริง ดังนั้นค่าวิกฤตของ f คือ $x = 2$

(2) สร้างตารางในการทดสอบช่วงที่ฟังก์ชัน f มีค่าเพิ่มขึ้น หรือลดลงโดยการแบ่งช่วง ซึ่งพิจารณาช่วงแบ่งโดยดูจากค่าวิกฤต ดังนี้

ช่วง	$x < 2$	$x > 2$
ค่าทดสอบ	$x = 1$	$x = 3$
เครื่องหมายของ $f'(x)$	$f'(1) = -2 < 0$	$f'(3) = 2 > 0$
ผลสรุป	f มีค่าลดลง	f มีค่าเพิ่มขึ้น

เนื่องจาก f เป็นฟังก์ชันพหุนาม ดังนั้น f ต่อเนื่องบนเซตของจำนวนจริง เพราะฉะนั้นโดยทฤษฎีบทที่ 3.2.2 จะได้ว่า f เป็นฟังก์ชันเพิ่มบนช่วง $[2, \infty)$ และ f เป็นฟังก์ชันลดบนช่วง $(-\infty, 2]$ □

รูปที่ 3.2.4

ตัวอย่างที่ 3.2.2 กำหนด $f(x) = x^3 - 3x^2 + 1$ จงหาว่า ฟังก์ชัน f มีค่าเพิ่มขึ้นและลดลงบนช่วงใดบ้าง

วิธีทำ (1) พิจารณาค่าวิกฤต

$$f'(x) = \frac{d}{dx} [x^3 - 3x^2 + 1] = 3x^2 - 6x = 3x(x - 2)$$

และ $f'(x) = 0$ ก็ต่อเมื่อ $3x(x - 2) = 0$ นั่นคือ $x = 0$ และ $x = 2$

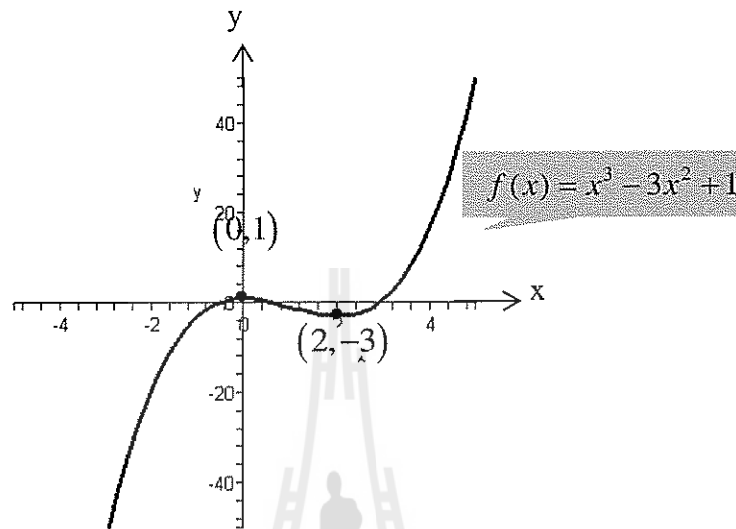
เนื่องจาก $f'(x)$ เป็นฟังก์ชันพหุนาม ดังนั้น $f'(x)$ หาค่าได้ทุก ๆ x บนเซตของจำนวนจริง ดังนั้น ค่าวิกฤตของ f คือ $x = 0$ และ $x = 2$

(2) สร้างตารางในการทดสอบช่วงที่ฟังก์ชัน f มีค่าเพิ่มขึ้น หรือลดลงโดยการแบ่งช่วง ซึ่งพิจารณาช่วงแบ่งโดยดูจากค่าวิกฤต ดังนี้

ช่วง	$x < 0$	$0 < x < 2$	$x > 2$
ค่าทดสอบ	-1	1	3
เครื่องหมายของ $f'(x)$	$f'(-1) = 9 > 0$	$f'(1) = -3 < 0$	$f'(3) = 9 > 0$
ผลสรุป	f มีค่าเพิ่มขึ้น	f มีค่าลดลง	f มีค่าเพิ่มขึ้น

จากฟังก์ชัน f ต่อเนื่องบนเซตของจำนวนจริง ดังนั้น โดยทฤษฎีบทที่ 3.2.2 จะได้ว่า

f เป็นฟังก์ชันเพิ่มขึ้นบนช่วง $(-\infty, 0] \cup [2, \infty)$ และ f เป็นฟังก์ชันลดลงบนช่วง $[0, 2]$
(ดูรูปที่ 3.2.5) □

รูปที่ 3.2.5

ตัวอย่างที่ 3.2.3 กำหนด $f(x) = 3x^4 + 4x^3 - 12x^2 + 2$ จงหาว่า ฟังก์ชัน f มีค่าเพิ่มขึ้นและลดลงบนช่วงใดบ้าง

วิธีทำ (1) พิจารณาค่าวิกฤต

$$\begin{aligned} f'(x) &= \frac{d}{dx} [3x^4 + 4x^3 - 12x^2 + 2] \\ &= 12x^3 + 12x^2 - 24x \\ &= 12x(x+2)(x-1) \end{aligned}$$

และ $f'(x) = 0$ ก็ต่อเมื่อ $12x(x+2)(x-1) = 0$ นั่นคือ $x = -2$, $x = 0$ และ $x = 1$

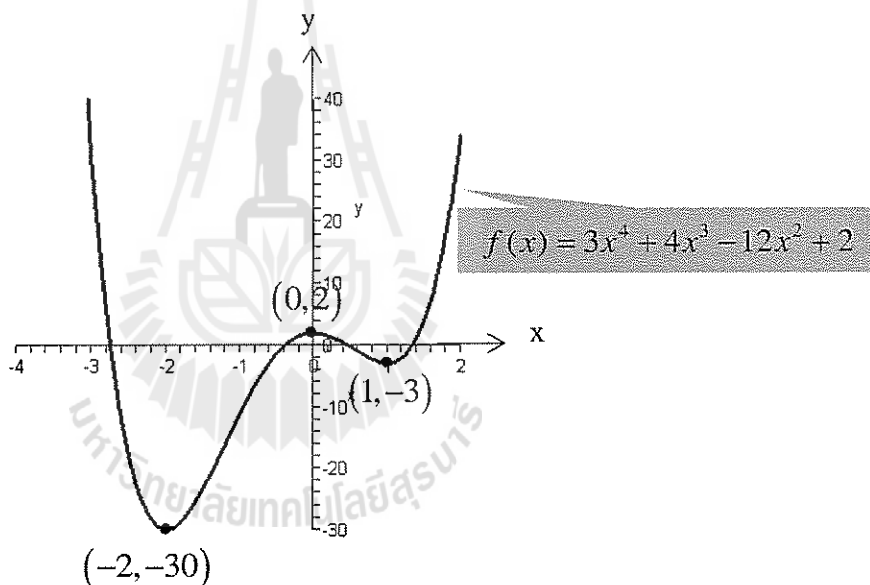
เนื่องจาก $f'(x)$ เป็นฟังก์ชันพหุนาม ดังนั้น $f'(x)$ หาค่าได้ทุก ๆ x บนเซตของจำนวนจริง

ดังนั้น ค่าวิกฤตของ f คือ $x = -2$, $x = 0$ และ $x = 1$

(2) สร้างตารางในการทดสอบช่วงที่ฟังก์ชัน f มีค่าเพิ่มขึ้น หรือลดลงโดยการแบ่งช่วงซึ่งพิจารณาช่วงแบ่งโดยดูจากค่าวิกฤต ดังนี้

ช่วง	$x < -2$	$-2 < x < 0$	$0 < x < 1$	$x > 1$
ค่าทดสอบ	$x = -3$	$x = -1$	$x = \frac{1}{2}$	$x = 2$
เครื่องหมายของ $f'(x)$	$f'(-3) = -144 < 0$	$f'(-1) = 24 > 0$	$f'\left(\frac{1}{2}\right) = -\frac{15}{2} < 0$	$f'(2) = 96 > 0$
ผลสรุป	f มีค่าลดลง	f มีค่าเพิ่มขึ้น	f มีค่าลดลง	f มีค่าเพิ่มขึ้น

เนื่องจาก ฟังก์ชัน f ต่อเนื่องบนเซตของจำนวนจริง ดังนั้น โดยทฤษฎีบทที่ 3.2.2 จะได้ว่า f เป็นฟังก์ชันเพิ่มขึ้นบนช่วง $[-2, 0) \cup [1, \infty)$ และ f เป็นฟังก์ชันลดลงบนช่วง $(-\infty, -2] \cup [0, 1]$ (ดูรูปที่ 3.2.6) □

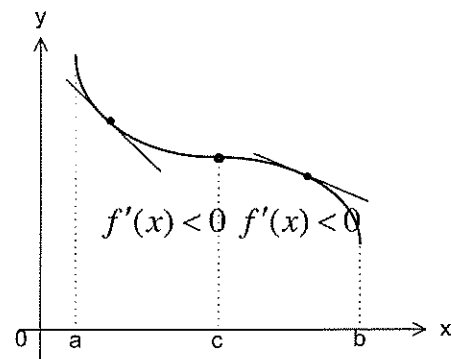
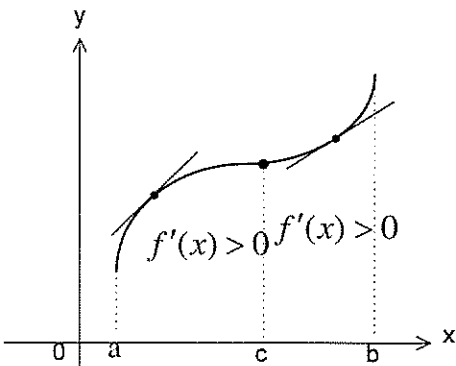
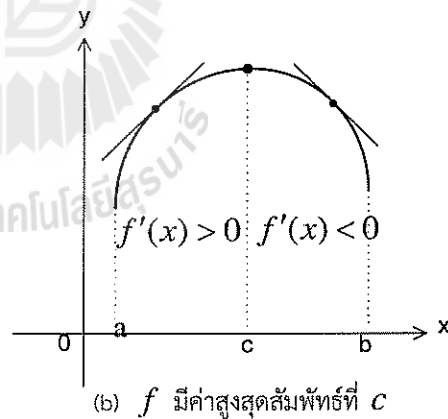
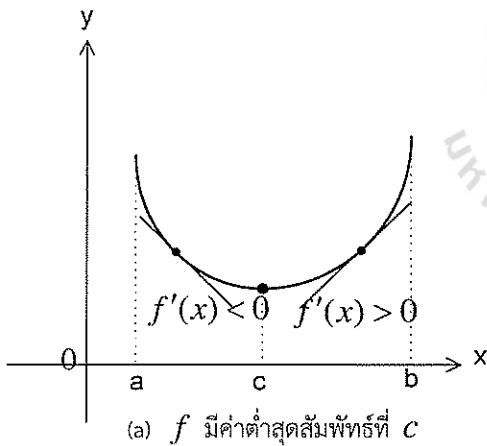
รูปที่ 3.2.6

การหาค่าสุดขีดสัมพัทธ์โดยใช้อนุพันธ์อันดับหนึ่ง

ทฤษฎีบทที่ 3.2.3

ให้ f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบนช่วงเปิด I และ c เป็นค่าวิกฤตของฟังก์ชัน f ที่อยู่ในช่วงเปิด I ถ้า ฟังก์ชัน f หาอนุพันธ์ได้บนช่วง I (อาจจะยกเว้นที่ c ก็ได้) แล้ว

- (1) ถ้า $f'(x) < 0$ สำหรับ $x \in (a, c)$ และ $f'(x) > 0$ สำหรับ $x \in (c, b)$ แล้ว ฟังก์ชัน f จะมีค่าต่ำสุดสัมพัทธ์ที่ $x = c$ (ดูรูปที่ 3.2.7 (a))
- (2) ถ้า $f'(x) > 0$ สำหรับ $x \in (a, c)$ และ $f'(x) < 0$ สำหรับ $x \in (c, b)$ แล้ว ฟังก์ชัน f จะมีค่าสูงสุดสัมพัทธ์ที่ $x = c$ (ดูรูปที่ 3.2.7(b))
- (3) ถ้า $f'(x) > 0$ สำหรับ $x \in (a, c) \cup (c, b)$ หรือ $f'(x) < 0$ สำหรับ $x \in (a, c) \cup (c, b)$ แล้ว ฟังก์ชัน f จะไม่มีค่าสุดขีดสัมพัทธ์ที่ $x = c$ (ดูรูปที่ 3.2.7(c) และ (d))

ข้อสังเกต จากสมบัติข้างบนจะเห็นได้ว่า ค่าสูงสุดหรือค่าต่ำสุดสัมพัทธ์ของฟังก์ชันต่อเนื่อง f จะเกิดที่ค่าวิกฤต ซึ่ง f' เปลี่ยนเครื่องหมาย ดังนั้นสมบัติข้างบนจึงเป็นการทดสอบหาค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดสัมพัทธ์โดยใช้อนุพันธ์อันดับที่ 1

ตัวอย่างที่ 3.2.4 จงหาค่าสุดขีดสัมพัทธ์ของ $f(x) = x^3 - 3x^2 - 9x + 10$

วิธีทำ (1) หาค่าวิกฤตของ f

$$\begin{aligned} f'(x) &= \frac{d}{dx} [x^3 - 3x^2 - 9x + 10] \\ &= 3x^2 - 6x - 9 \\ &= 3(x-3)(x+1) \end{aligned}$$

ดังนั้น $f'(x) = 0$ เมื่อ $x = -1$ และ $x = 3$

เนื่องจาก $f'(x)$ หาค่าได้ทุก ๆ $x \in R$ ดังนั้น ค่าวิกฤตของฟังก์ชัน f คือ $x = -1$ และ $x = 3$

(2) ตรวจสอบเครื่องหมายของ $f'(x)$ บนช่วง $x < -1$, $-1 < x < 3$ และ $x > 3$

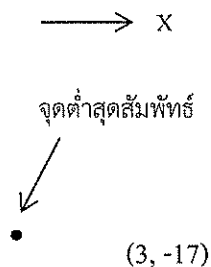
ช่วง	$x < -1$	$-1 < x < 3$	$x > 3$
ค่าทดสอบ	$x = -2$	$x = 1$	$x = 4$
เครื่องหมายของ $f'(x)$	$f'(-2) = 15 > 0$	$f'(1) = -12 < 0$	$f'(4) = 15 > 0$
ผลสรุป	f เพิ่ม	f ลด	f เพิ่ม

ดังนั้นจากทฤษฎีบทที่ 3.2.3 จะได้ว่า f มีค่าสูงสุดสัมพัทธ์ที่ $x = -1$ และค่าสูงสุดสัมพัทธ์คือ $f(-1) = 15$ และ f มีค่าต่ำสุดสัมพัทธ์ที่ $x = 3$ และค่าต่ำสุดสัมพัทธ์คือ $f(3) = -17$ (ดูรูปที่ 3.2.8) □

จุดสูงสุดสัมพัทธ์ $(-1, 15)$

$$f(x) = x^3 - 3x^2 - 9x + 10$$

รูปที่ 3.2.8

ตัวอย่างที่ 3.2.5 จงหาค่าสูงสุดสัมพัทธ์ของ $f(x) = x^5 - 5x^3$

วิธีทำ (1) หาค่าวิกฤตของ f

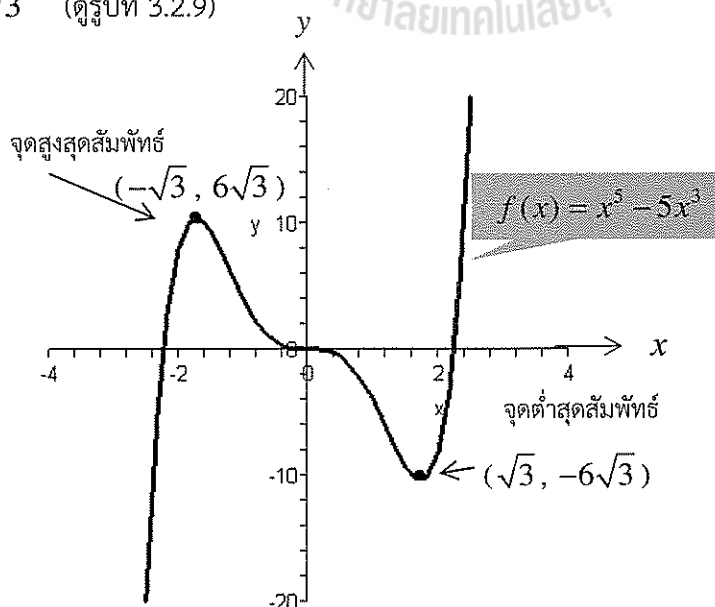
$$\begin{aligned} f'(x) &= \frac{d}{dx}[x^5 - 5x^3] \\ &= 5x^4 - 15x^2 \\ &= 5x^2(x^2 - 3) \\ &= 5x^2(x - \sqrt{3})(x + \sqrt{3}) \end{aligned}$$

ดังนั้น $f'(x) = 0$ เมื่อ $x = 0$, $x = -\sqrt{3}$ และ $x = \sqrt{3}$ นั่นคือ ค่าวิกฤตคือ $x = 0$, $x = -\sqrt{3}$ และ $x = \sqrt{3}$

(2) ตรวจสอบเครื่องหมายของ $f'(x)$ บนช่วง $x < -\sqrt{3}$, $-\sqrt{3} < x < 0$, $0 < x < \sqrt{3}$ และ $x > \sqrt{3}$

ช่วง	$x < -\sqrt{3}$	$-\sqrt{3} < x < 0$	$0 < x < \sqrt{3}$	$x > \sqrt{3}$
ค่าทดสอบ	$x = -2$	$x = -1$	$x = 1$	$x = 2$
เครื่องหมายของ $f'(x)$	$f'(-2) = 20 > 0$	$f'(-1) = -10 < 0$	$f'(1) = -10 < 0$	$f'(2) = 20 > 0$
ผลสรุป	f เพิ่ม	f ลด	f ลด	f เพิ่ม

ดังนั้นจากทฤษฎีบทที่ 3.2.3 จะได้ว่า f มีค่าสูงสุดสัมพัทธ์ที่ $x = -\sqrt{3}$ และค่าสูงสุดสัมพัทธ์คือ $f(-\sqrt{3}) = 6\sqrt{3}$ และ f มีค่าต่ำสุดสัมพัทธ์ที่ $x = \sqrt{3}$ และค่าต่ำสุดสัมพัทธ์คือ $f(\sqrt{3}) = -6\sqrt{3}$ (ดูรูปที่ 3.2.9) □

รูปที่ 3.2.9

ตัวอย่างที่ 3.2.6 จงหาค่าสูงสุดสัมพัทธ์ของ $f(x) = x - \frac{4}{x^2}$

วิธีทำ (1) หาค่าวิกฤตของ f

$$\begin{aligned} f'(x) &= \frac{d}{dx} \left[x - \frac{4}{x^2} \right] = 1 - 4(-2x^{-3}) \\ &= 1 + \frac{8}{x^3} = \frac{x^3 + 8}{x^3} \end{aligned}$$

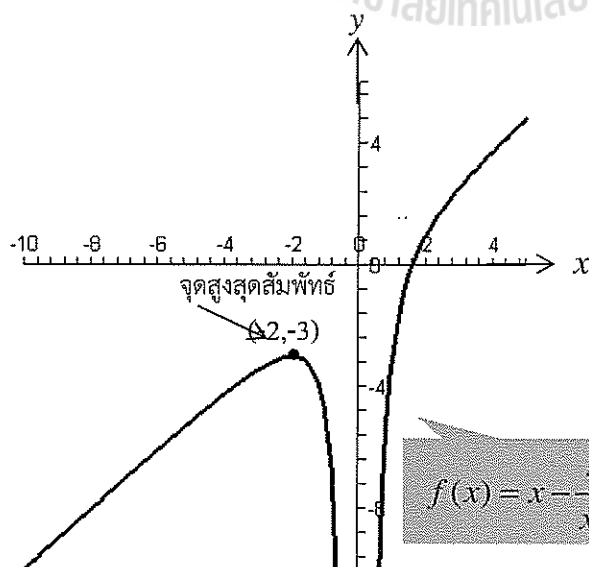
ดังนั้น $f'(x) = 0$ เมื่อ $x^3 + 8 = 0 \Rightarrow x = -2$

และ $f'(x)$ หาค่าไม่ได้เมื่อ $x = 0$ แต่ $0 \notin D_f$ ดังนั้น ค่าวิกฤตของ f คือ $x = -2$

(2) ตรวจสอบเครื่องหมายของ $f'(x)$ บนช่วง $x < -2$, $-2 < x < 0$ และ $x > 0$

ช่วง	$x < -2$	$-2 < x < 0$	$x > 0$
ค่าทดสอบ	$x = -3$	$x = -1$	$x = 1$
เครื่องหมายของ $f'(x)$	$f'(-3) = \frac{19}{27} > 0$	$f'(-1) = -7 < 0$	$f'(1) = 9 > 0$
ผลสรุป	f เพิ่ม	f ลด	f เพิ่ม

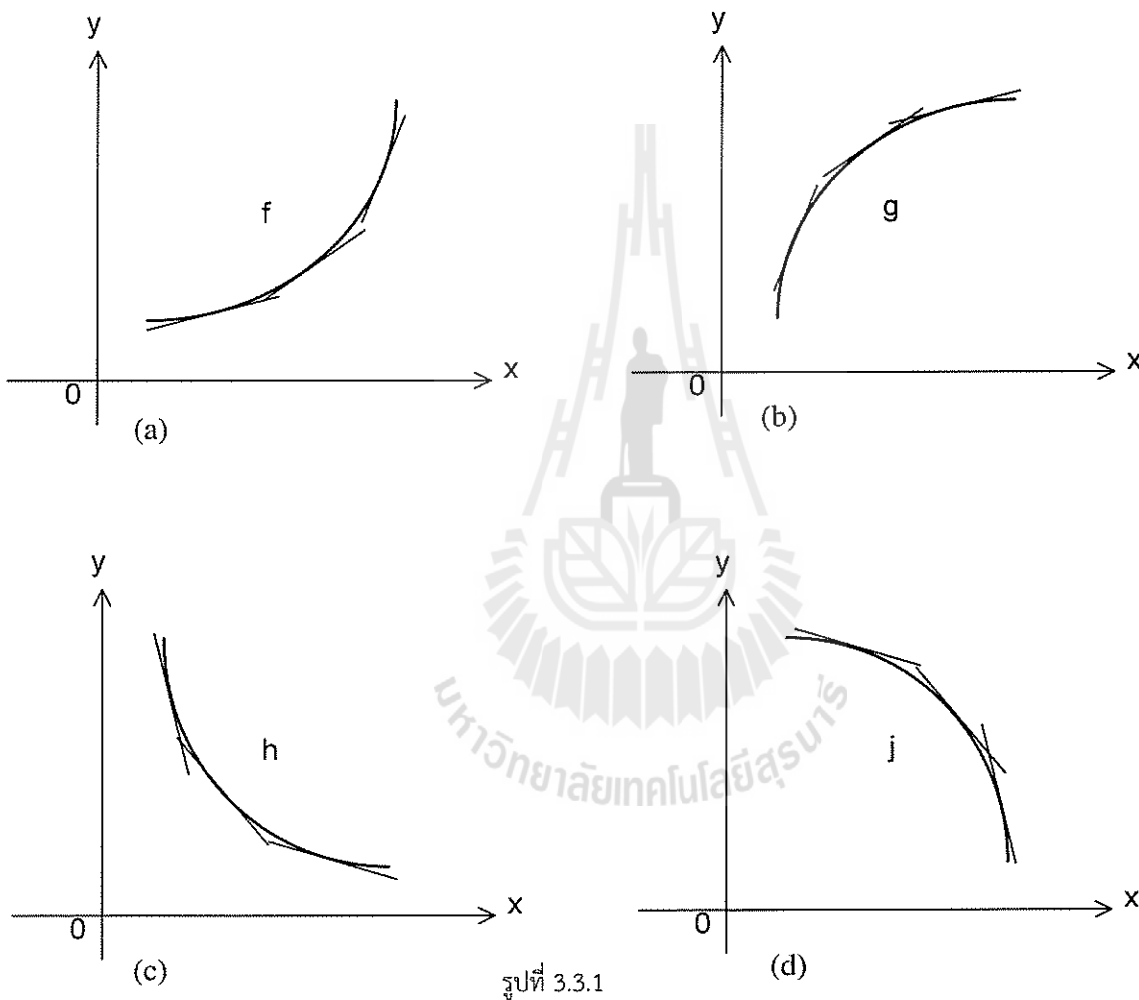
ดังนั้นจากทฤษฎีบทที่ 3.2.3 จะได้ว่า f มีค่าสูงสุดสัมพัทธ์ที่ $x = -2$ และค่าสูงสุดสัมพัทธ์ คือ $f(-2) = -3$ (ดูรูปที่ 3.2.10) □

รูปที่ 3.2.10

3.3 ความเว้าและจุดเปลี่ยนเว้า (Concavity and Points of Inflection)

พิจารณากกราฟในรูปข้างล่าง

รูปที่ 3.3.1

พิจารณา กราฟที่ 3.3.1 (a) และ (b) จะเห็นว่า ฟังก์ชัน f และ g เป็นฟังก์ชันเพิ่ม แต่สิ่งที่ต่างกันของกราฟของทั้งสองฟังก์ชัน คือ ความเว้า จากรูป (a) เมื่อ x เพิ่มขึ้นค่าของ $f'(x)$ มีค่าเพิ่มขึ้นด้วย (นักศึกษาสามารถพิจารณาได้จากความชันของเส้นสัมผัสกับกราฟของ f ที่ x) ในทำนองกลับกัน

รูป (b) เมื่อ x เพิ่มขึ้นค่าของ $g'(x)$ มีค่าลดลง (นักศึกษาสามารถพิจารณาได้จากความชันของเส้นสัมผัสกับกราฟของ g ที่ x)

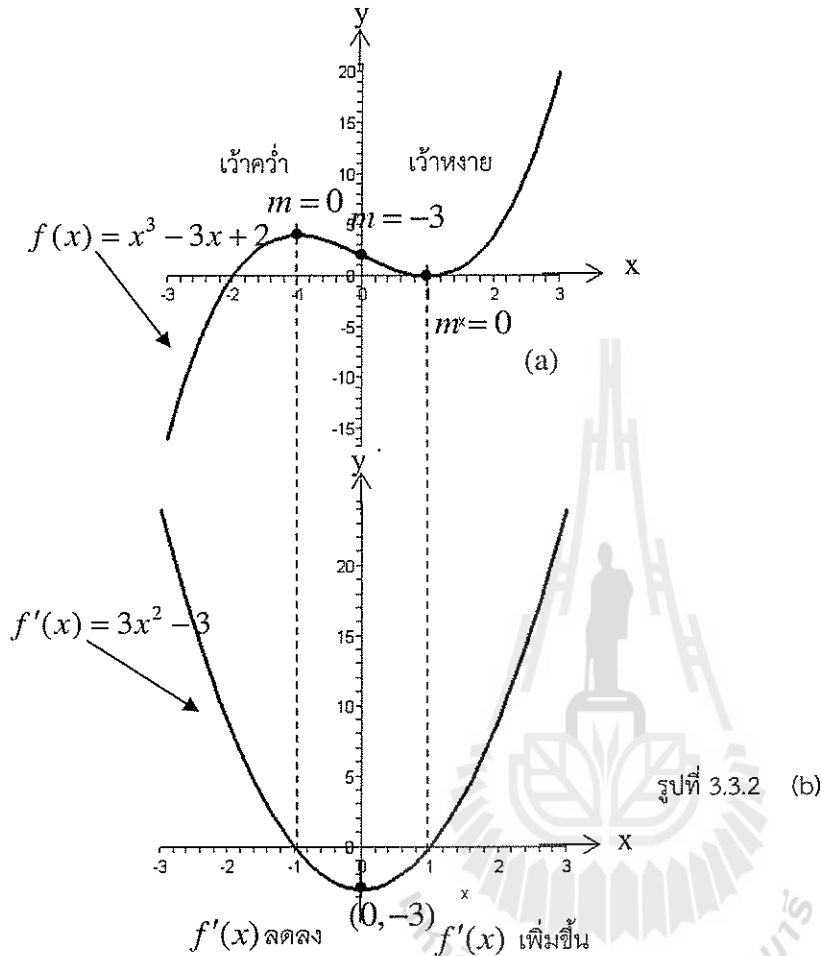
ในทำนองเดียวกัน ถ้าเราพิจารณากราฟที่ 3.3.1 (c) และ (d) จะเห็นว่าฟังก์ชัน h และ j เป็นฟังก์ชันลดทั้งคู่ แต่สิ่งที่ต่างกันของกราฟของทั้งสองฟังก์ชัน คือ ความเว้า จากรูป (c) เมื่อ x เพิ่มขึ้นค่าของ $h'(x)$ มีค่าเพิ่มขึ้นด้วย (นักศึกษาสามารถพิจารณาได้จากความชันของเส้นสัมผัสกับกราฟของ h ที่ x) ส่วนรูป (d) เมื่อ x เพิ่มขึ้นค่าของ $j'(x)$ มีค่าลดลง (นักศึกษาสามารถพิจารณาได้จากความชันของเส้นสัมผัสกับกราฟของ j ที่ x)

จากรูปที่ 3.3.1 (a) - (d) จะเห็นได้เพิ่มเติมว่า กราฟของ f และ h มีลักษณะความเว้าเหมือนกัน คือ เว้าหงาย และอนุพันธ์ของ f และ h มีค่าเพิ่มขึ้นเมื่อ x มีค่าเพิ่มขึ้น ส่วนกราฟของ g และ j มีลักษณะความเว้าเหมือนกัน คือ เว้าคว่ำ และอนุพันธ์ของ g และ j มีค่าลดลงเมื่อ x มีค่าเพิ่มขึ้น ดังนั้น เราสามารถนิยามการเว้าหงาย เว้าคว่ำของกราฟ ได้ดังนี้

บทนิยามที่ 3.3.1 ให้ f เป็นฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้บนช่วงเปิด I เราจะกล่าวว่ากราฟของ f

- (1) เว้าหงาย (concave upward) บนช่วง I ถ้า $f'(x)$ เพิ่มขึ้นบนช่วง I
- (2) เว้าคว่ำ (concave downward) บน I ถ้า $f'(x)$ ลดลงบนช่วง I

ตัวอย่างที่ 3.3.1 กำหนด $f(x) = x^3 - 3x + 2$ ซึ่งกราฟของ f แสดงดังรูปที่ 3.3.2 (a)

จากกราฟของ f (ดังแสดงในรูปที่ 3.3.2(a)) จะเห็นว่ากราฟของ f เว้าคว่ำบนช่วง $(-\infty, 0)$ เพราะว่า $f'(x) = 3x^2 - 3$ มีค่าลดลงบนช่วง $(-\infty, 0)$ (ดูรูปที่ 3.3.2 (b)) และกราฟของ f เว้าหงายบนช่วง $(0, \infty)$ เพราะว่า $f'(x)$ มีค่าเพิ่มขึ้นบนช่วง $(0, \infty)$ (ดูรูปที่ 3.3.2(b))

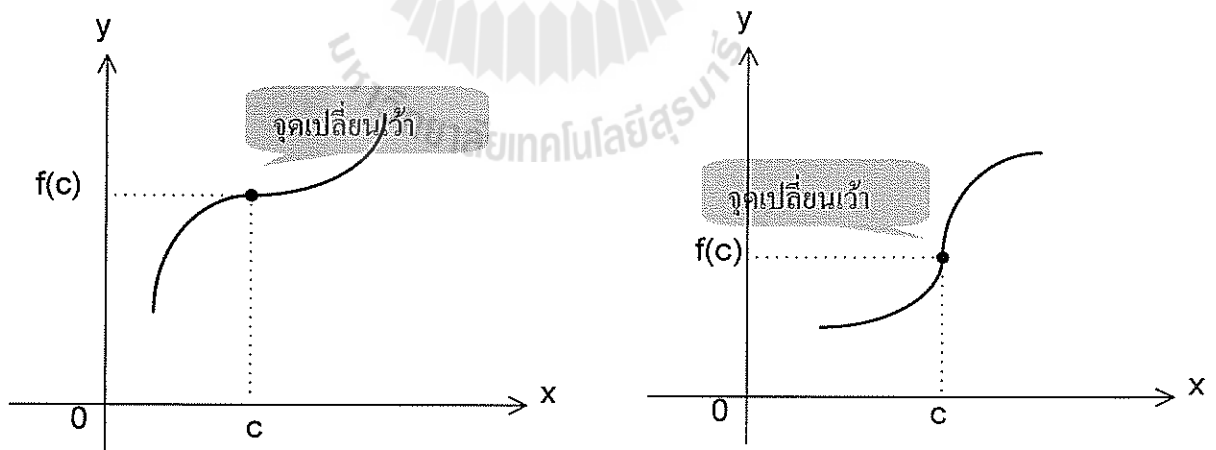
ทฤษฎีบทที่ 3.3.2

ให้ f เป็นฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ที่สองได้บนช่วงเปิด I

- (1) ถ้า $f''(x) > 0$ สำหรับทุก $x \in I$ แล้ว กราฟของฟังก์ชัน f เว้าหงาย บนช่วงเปิด I
- (2) ถ้า $f''(x) < 0$ สำหรับทุก $x \in I$ แล้ว กราฟของฟังก์ชัน f เว้าคว่ำ บนช่วงเปิด I

บทนิยามที่ 3.3.3

ถ้า f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบนช่วงเปิด I และ $c \in I$ เราจะเรียกจุด $(c, f(c))$ ว่า จุดเปลี่ยนเว้า (inflection point) ถ้ากราฟของ f มีการเปลี่ยนจากเว้าหงายเป็นเว้าคว่ำ (หรือ เปลี่ยนจากเว้าคว่ำเป็นเว้าหงาย) ที่จุด $(c, f(c))$ (เครื่องหมายของ f'' เปลี่ยนเครื่องหมายที่ c)

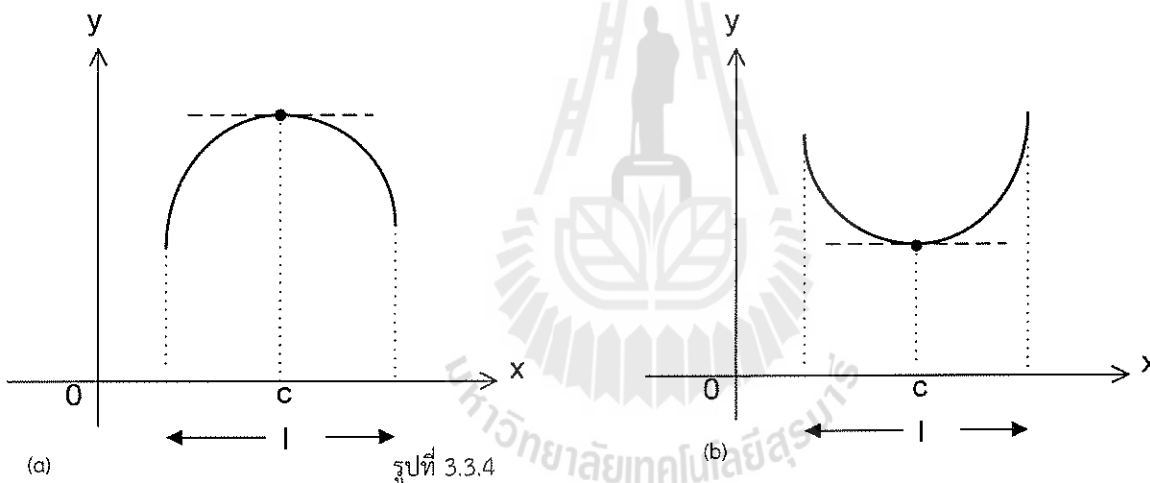
รูปที่ 3.3.3

ทฤษฎีบทที่ 3.3.4

ถ้า $(c, f(c))$ เป็นจุดเปลี่ยนเว้าของกราฟของฟังก์ชัน f แล้ว $f'(c) = 0$ หรือ $f''(c)$ หาค่าไม่ได้

การใช้อนุพันธ์ที่สองหาค่าสุดขีดสัมพัทธ์ของฟังก์ชัน

พิจารณารูปด้านล่าง

จากรูปที่ 3.3.4 (a) จะเห็นว่า จุดสูงสุดสัมพัทธ์เกิดขึ้นที่ค่าวิกฤต c ($f'(c) = 0$) และลักษณะของกราฟเว้าคว่ำบนช่วง I ดังนั้นจากทฤษฎีบทที่ 3.3.2 จะได้ $f''(x) < 0$ สำหรับ $x \in I$ นั่นคือ $f''(c) < 0$ และจากรูป 3.3.4 (b) จะเห็นว่า จุดต่ำสุดสัมพัทธ์เกิดขึ้นที่ค่าวิกฤต c ($f'(c) = 0$) และลักษณะของกราฟเว้าหงายบนช่วง I ดังนั้นจากทฤษฎีบทที่ 3.3.2 จะได้ $f''(x) > 0$ สำหรับ $x \in I$ นั่นคือ $f''(c) > 0$ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ดังนี้

ทฤษฎีบทที่ 3.3.5

ให้ f เป็นฟังก์ชันที่มี $f'(c) = 0$ และ f หาอนุพันธ์ที่สองได้บนช่วงเปิดที่บรรจุ c

(1) ถ้า $f''(c) > 0$ แล้ว f จะมีค่าต่ำสุดสัมพัทธ์ที่จุด $(c, f(c))$

(2) ถ้า $f''(c) < 0$ แล้ว f จะมีค่าสูงสุดสัมพัทธ์ที่จุด $(c, f(c))$

ถ้า $f''(c) = 0$ แล้ว ไม่สามารถทดสอบโดยใช้อนุพันธ์ที่สองได้ ต้องทดสอบค่าสุดขีดสัมพัทธ์โดยใช้อนุพันธ์ที่หนึ่ง

ตัวอย่างที่ 3.3.2 จงหาค่าสุดขีดสัมพัทธ์ของ $f(x) = 2x^3 - 9x^2 + 12x$ โดยใช้อนุพันธ์ที่สองทดสอบ

วิธีทำ หาค่าวิกฤต

$$\begin{aligned} f'(x) &= \frac{d}{dx} [2x^3 - 9x^2 + 12x] = 6x^2 - 18x + 12 \\ &= 6(x-1)(x-2) \end{aligned}$$

ดังนั้น $f'(x) = 0$ เมื่อ $x = 1$ และ $x = 2$ เพราะว่าโดเมนของฟังก์ชัน f คือเซตของจำนวนจริง

ดังนั้นค่าวิกฤตของฟังก์ชัน f คือ $x = 1$ และ $x = 2$

จาก

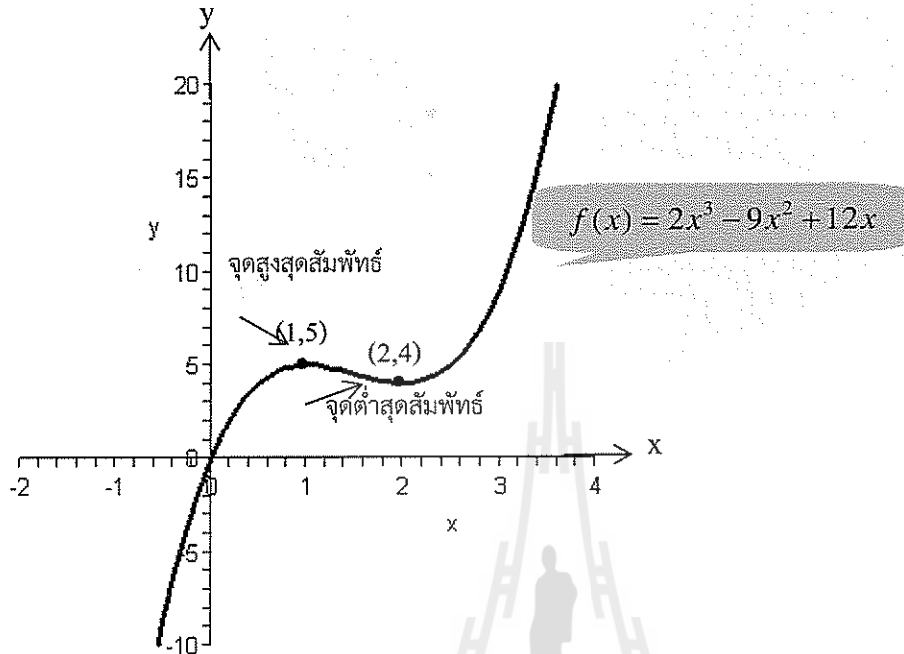
$$\begin{aligned} f''(x) &= \frac{d}{dx} [6x^2 - 18x + 12] = 12x - 18 \\ &= 6(2x - 3) \end{aligned}$$

คำนวณค่าของ f'' ที่ค่าวิกฤต $x = 1$ และ $x = 2$ ได้

$$f''(1) = 6(2(1) - 3) = -6 < 0 \quad \text{และ} \quad f''(2) = 6(2(2) - 3) = 6 > 0$$

ดังนั้น f มีค่าสูงสุดสัมพัทธ์ที่ $x = 1$ และค่าสูงสุดสัมพัทธ์คือ $f(1) = 5$

และ f มีค่าต่ำสุดสัมพัทธ์ที่ $x = 2$ และค่าต่ำสุดสัมพัทธ์คือ $f(2) = 4$ (ดูรูปที่ 3.3.5) \square

รูปที่ 3.3.5

ตัวอย่างที่ 3.3.3 จงหาค่าสุดขีดสัมพัทธ์ของ $f(x) = \frac{x}{2} - \sin x$, $0 < x < 2\pi$ โดยใช้อนุพันธ์

ที่สองทดสอบ

วิธีทำ หาค่าวิกฤต

$$f'(x) = \frac{d}{dx} \left[\frac{x}{2} - \sin x \right] = \frac{1}{2} - \cos x$$

ดังนั้น $f'(x) = 0$ เมื่อ $\cos x = \frac{1}{2}$

เนื่องจาก $0 < x < 2\pi$ ดังนั้น ค่าวิกฤตของ f คือ $x = \frac{\pi}{3}$ และ $x = \frac{5\pi}{3}$

$$\text{จาก } f''(x) = \frac{d}{dx} \left[\frac{1}{2} - \cos x \right] = \sin x$$

คำนวณค่าของ f'' ที่ค่าวิกฤต $x = \frac{\pi}{3}$ และ $x = \frac{5\pi}{3}$ ได้

$$f''\left(\frac{\pi}{3}\right) = \sin\left(\frac{\pi}{3}\right) = \frac{\sqrt{3}}{2} > 0$$

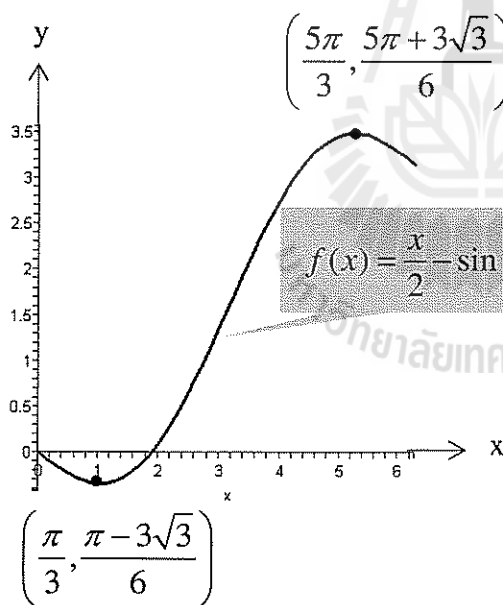
$$\text{และ } f''\left(\frac{5\pi}{3}\right) = \sin\left(\frac{5\pi}{3}\right) = -\frac{\sqrt{3}}{2} < 0$$

ดังนั้น f มีค่าสูงสุดสัมพัทธ์ที่ $x = \frac{5\pi}{3}$ และค่าสูงสุดสัมพัทธ์คือ

$$\begin{aligned} f\left(\frac{5\pi}{3}\right) &= \frac{1}{2}\left(\frac{5\pi}{3}\right) - \sin\left(\frac{5\pi}{3}\right) \\ &= \frac{5\pi}{6} + \frac{\sqrt{3}}{2} = \frac{5\pi + 3\sqrt{3}}{6} \end{aligned}$$

และ f มีค่าต่ำสุดสัมพัทธ์ที่ $x = \frac{\pi}{3}$ และค่าต่ำสุดสัมพัทธ์คือ

$$\begin{aligned} f\left(\frac{\pi}{3}\right) &= \frac{1}{2}\left(\frac{\pi}{3}\right) - \sin\left(\frac{\pi}{3}\right) \\ &= \frac{\pi}{6} - \frac{\sqrt{3}}{2} = \frac{\pi - 3\sqrt{3}}{6} \end{aligned}$$

รูปที่ 3.3.6

ตัวอย่างที่ 3.3.4 จงหาจุดสูงสุดหรือต่ำสุดสัมพัทธ์ จุดเปลี่ยนเว้า และพิจารณาว่าช่วงใดที่กราฟของฟังก์ชัน เวก้าหงายหรือเว้าคว่ำ พร้อมทั้งร่างกราฟของฟังก์ชัน $f(x) = x^3 + 3x^2 - 1$

วิธีทำ (1) หาค่าวิกฤต

จาก $f'(x) = \frac{d}{dx}[x^3 + 3x^2 - 1] = 3x^2 + 6x = 3x(x+2)$ ดังนั้น $f'(x) = 0$ เมื่อ $x = 0$ และ $x = -2$ ดังนั้นค่าวิกฤตของ f คือ $x = 0$ และ $x = -2$

(2) หาจุดสุดขีดสัมพัทธ์

ตรวจสอบเครื่องหมายของ $f'(x)$ บนช่วง $x < -2$, $-2 < x < 0$ และ $x > 0$ ได้ดังนี้

ช่วง	$x < -2$	$-2 < x < 0$	$x > 0$
ค่าทดสอบ	$x = -3$	$x = -1$	$x = 1$
เครื่องหมายของ $f'(x)$	$f'(-3) = 9 > 0$	$f'(-1) = -3 < 0$	$f'(1) = 9 > 0$
ผลสรุป	f เพิ่มขึ้น	f ลดลง	f เพิ่มขึ้น

ดังนั้นจากทฤษฎีบทที่ 3.2.3 จะได้ว่า ฟังก์ชัน f มีค่าสูงสุดสัมพัทธ์ที่ $x = -2$ และค่าสูงสุดสัมพัทธ์คือ $f(-2) = 3$ เพราะฉะนั้น จุดสูงสุดสัมพัทธ์คือ $(-2, 3)$

และ ฟังก์ชัน f มีค่าต่ำสุดสัมพัทธ์ที่ $x = 0$ และค่าต่ำสุดสัมพัทธ์คือ $f(0) = -1$ เพราะฉะนั้น จุดต่ำสุดสัมพัทธ์คือ $(0, -1)$

(3) หาจุดเปลี่ยนเว้า และช่วงที่ f เวก้าหงายหรือเว้าคว่ำ

พิจารณา $f''(x) = \frac{d}{dx}[3x^2 + 6x] = 6x + 6 = 6(x+1)$

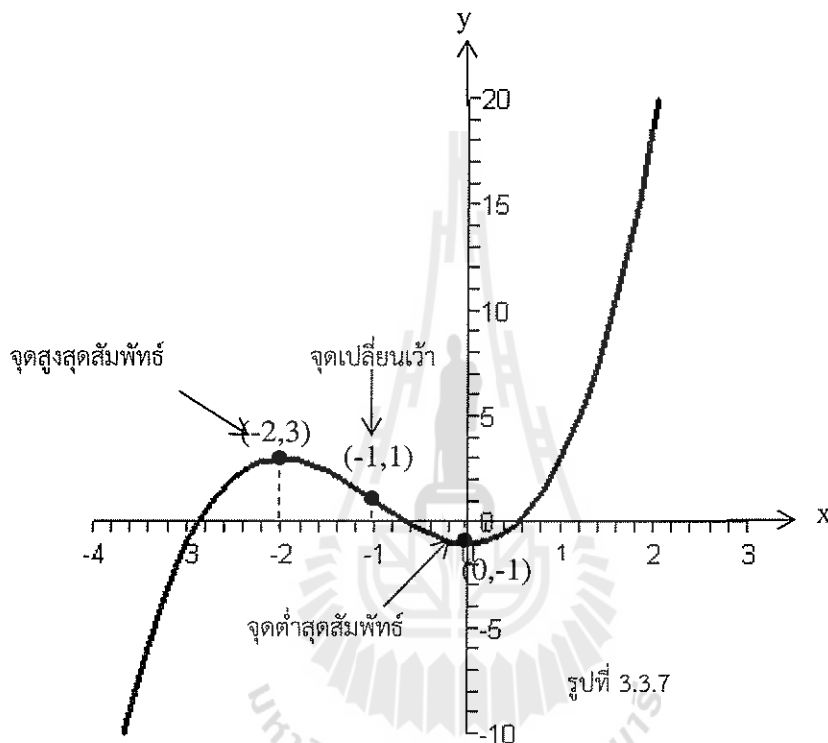
ดังนั้น $f''(x) = 0$ เมื่อ $x = -1$

ตรวจสอบเครื่องหมายของ $f''(x)$ บนช่วง $x < -1$ และ $x > -1$ ได้ผลดังนี้

ช่วง	$x < -1$	$x > -1$
ค่าทดสอบ	$x = -2$	$x = 0$
เครื่องหมายของ $f''(x)$	$f''(-2) = -12 < 0$	$f''(0) = 6 > 0$
ผลสรุป	f เวก้าคว่ำ	f เวก้าหงาย

ดังนั้นกราฟของ f เว้าหาวยบนช่วง $(-1, \infty)$ และ f เว้าคว่ำบนช่วง $(-\infty, -1)$
 เนื่องจาก กราฟของ f เปลี่ยนจากเว้าคว่ำเป็นเว้าหาวย เมื่อ $x = -1$ ดังนั้น จะได้ว่าจุด
 $(-1, f(-1)) = (-1, 1)$ เป็นจุดเปลี่ยนเว้า

(4) ร่างกราฟของ f

ตัวอย่างที่ 3.3.5 จงหาจุดสูงสุดหรือต่ำสุดสัมพัทธ์ จุดเปลี่ยนเว้า และพิจารณาว่าช่วงใดที่กราฟของฟังก์ชัน เว้าหาวยหรือเว้าคว่ำ พร้อมทั้งร่างกราฟของฟังก์ชัน $f(x) = x^4 - 2x^2 - 12$

วิธีทำ (1) หาค่าวิกฤต

$$\text{จาก } f'(x) = \frac{d}{dx}[x^4 - 2x^2 - 12] = 4x^3 - 4x = 4x(x^2 - 1) = 4x(x-1)(x+1)$$

ดังนั้น $f'(x) = 0$ เมื่อ $x = 0$, $x = -1$ และ $x = 1$ และ เนื่องจาก โดเมนของฟังก์ชันคือเซตของจำนวนจริง ดังนั้น ค่าวิกฤตของ f คือ $x = 0$, $x = -1$ และ $x = 1$

(2) หาจุดสุดขีดสัมพัทธ์

ตรวจสอบเครื่องหมายของ $f'(x)$ บนช่วง $x < -1$, $-1 < x < 0$, $0 < x < 1$ และ $x > 1$
 ได้ผลดังนี้

ช่วง	$x < -1$	$-1 < x < 0$	$0 < x < 1$	$x > 1$
ค่าทดสอบ	$x = -2$	$x = -\frac{1}{2}$	$x = \frac{1}{2}$	$x = 2$
เครื่องหมาย $f'(x)$	$f'(-2) = -24 < 0$	$f'\left(-\frac{1}{2}\right) = \frac{3}{2} > 0$	$f'\left(\frac{1}{2}\right) = -\frac{3}{2} < 0$	$f'(2) = 24 > 0$
ผลสรุป	f ลด	f เพิ่ม	f ลด	f เพิ่ม

ดังนั้น ฟังก์ชัน f มีค่าสูงสุดสัมพัทธ์ที่ $x=0$ และค่าสูงสุดสัมพัทธ์คือ $f(0) = -12$ ฉะนั้น จุดสูงสุดสัมพัทธ์คือ $(0, -12)$ และจากฟังก์ชัน f มีค่าต่ำสุดสัมพัทธ์ที่ $x=-1$ และ $x=1$ และค่าต่ำสุดสัมพัทธ์คือ $f(-1) = -13$ และ $f(1) = -13$ ดังนั้น จุดต่ำสุดสัมพัทธ์มีสองจุดคือ $(-1, -13)$ และ $(1, -13)$

(3) หาจุดเปลี่ยนเว้า และช่วงที่ f เว้าหงายหรือเว้าคว่ำ

พิจารณา $f''(x) = \frac{d}{dx}[4x^3 - 4x] = 12x^2 - 4 = 4(3x^2 - 1) = 4(\sqrt{3}x - 1)(\sqrt{3}x + 1)$

ดังนั้น $f''(x) = 0$ เมื่อ $x = -\frac{1}{\sqrt{3}}$ และ $x = \frac{1}{\sqrt{3}}$

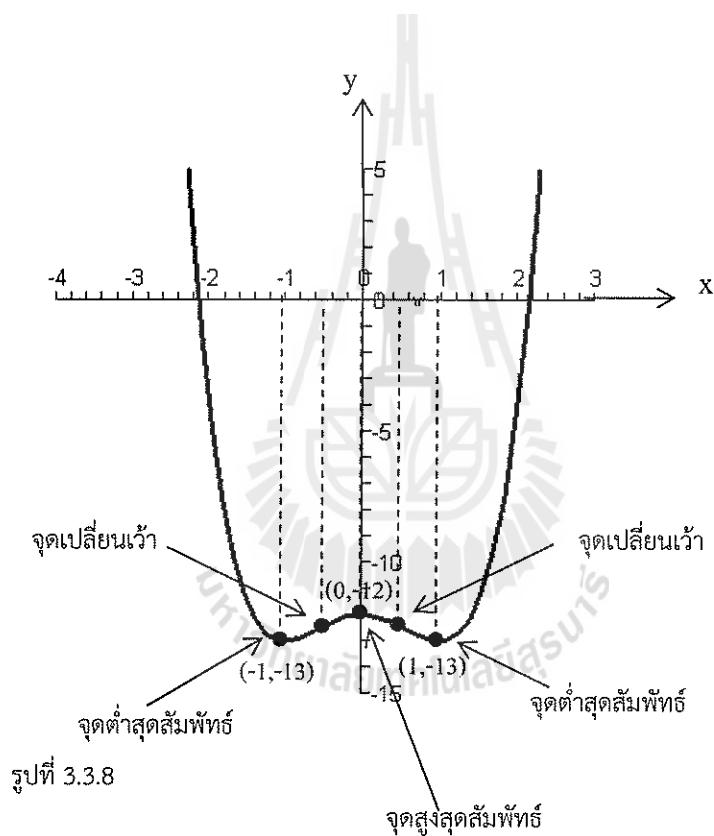
ตรวจสอบเครื่องหมายของ $f''(x)$ บนช่วง $x < -\frac{1}{\sqrt{3}}$, $-\frac{1}{\sqrt{3}} < x < \frac{1}{\sqrt{3}}$ และ $x > \frac{1}{\sqrt{3}}$ ได้ผลดังนี้

ช่วง	$x < -\frac{1}{\sqrt{3}}$,	$-\frac{1}{\sqrt{3}} < x < \frac{1}{\sqrt{3}}$	$x > \frac{1}{\sqrt{3}}$
ค่าทดสอบ	$x = -1$	$x = 0$	$x = 1$
เครื่องหมายของ $f''(x)$	$f''(-1) = 8 > 0$	$f''(0) = -4 < 0$	$f''(1) = 8 > 0$
ผลสรุป	f เว้าหงาย	f เว้าคว่ำ	f เว้าหงาย

จะได้ว่า f เว้าหงายบนช่วง $\left(-\infty, -\frac{1}{\sqrt{3}}\right) \cup \left(\frac{1}{\sqrt{3}}, \infty\right)$ และ f เว้าคว่ำบนช่วง $\left(-\frac{1}{\sqrt{3}}, \frac{1}{\sqrt{3}}\right)$

เนื่องจาก กราฟของ f เปลี่ยนจากเว้าหงายเป็นเว้าคว่ำเมื่อ $x = -\frac{1}{\sqrt{3}}$ และ f เปลี่ยนจากเว้าคว่ำเป็นเว้าหงายเมื่อ $x = \frac{1}{\sqrt{3}}$ ดังนั้นจะได้ว่าจุด $\left(-\frac{1}{\sqrt{3}}, f\left(-\frac{1}{\sqrt{3}}\right)\right) = \left(-\frac{1}{\sqrt{3}}, -\frac{113}{9}\right)$ และจุด $\left(\frac{1}{\sqrt{3}}, f\left(\frac{1}{\sqrt{3}}\right)\right) = \left(\frac{1}{\sqrt{3}}, -\frac{113}{9}\right)$ เป็นจุดเปลี่ยนเว้า

(4) ร่างกราฟของ f

3.4 การวาดกราฟ

สมบัติที่ช่วยในการเขียนกราฟของฟังก์ชัน f มีดังต่อไปนี้

- (1) โดเมนของฟังก์ชัน f
- (2) จุดตัดแกน x และจุดตัดแกน y
- (3) ความสมมาตร (ฟังก์ชันคู่ ฟังก์ชันคี่ ฟังก์ชันมีคาบ)¹
- (4) เส้นกำกับแนวนอน เส้นกำกับแนวตั้ง (ได้อธิบายในหัวข้อที่ 1.4)
- (5) ค่าวิกฤต
- (6) ช่วงที่ค่าของ f มีค่าเพิ่มขึ้น และช่วงที่ค่าของ f มีค่าลดลง
- (7) ค่าสุดขีดสัมพัทธ์
- (8) ความเว้า (ช่วงที่กราฟเว้าหงาย และช่วงที่กราฟเว้าคว่ำ)
- (9) จุดเปลี่ยนเว้า

ตัวอย่างที่ 3.4.1 จงเขียนกราฟของ $f(x) = \frac{x^2+1}{x^2-4}$

- วิธีทำ**
- (1) โดเมนของ f คือ เซตของจำนวนจริงยกเว้นที่ -2 และ 2 ($\mathbb{R} - \{-2, 2\}$)
 - (2) ตัดแกน y ที่จุด $(0, -\frac{1}{4})$ และไม่ตัดแกน x
 - (3) จาก $f(-x) = f(x)$ ดังนั้น f เป็นฟังก์ชันคู่ นั่นคือมีสมมาตรเทียบกับแกน y
 - (4) พิจารณาเส้นกำกับแนวนอน

$$\lim_{x \rightarrow +\infty} \frac{x^2+1}{x^2-4} = 1 \quad \text{และ} \quad \lim_{x \rightarrow -\infty} \frac{x^2+1}{x^2-4} = 1$$

ดังนั้น เส้นตรง $y=1$ เป็นเส้นกำกับแนวนอน

¹ f เป็นฟังก์ชันคู่ ก็ต่อเมื่อ $f(-x) = f(x)$ สำหรับทุก $x \in D_f$ และกราฟของฟังก์ชันคู่มีสมมาตรเทียบกับแกน y
 f เป็นฟังก์ชันคี่ ก็ต่อเมื่อ $f(-x) = -f(x)$ สำหรับทุก $x \in D_f$ และกราฟของฟังก์ชันคี่มีสมมาตรเทียบกับจุดกำเนิด
 f เป็นฟังก์ชันมีคาบ ก็ต่อเมื่อ มีจำนวนจริง p ที่ทำให้ $f(x+p) = f(x)$ สำหรับทุก x และ $x+p$ ที่อยู่ในโดเมนของฟังก์ชัน f

พิจารณาเส้นกำกับแนวตั้ง

$$\begin{aligned} \lim_{x \rightarrow -2^-} \frac{x^2 + 1}{x^2 - 4} &= +\infty, & \lim_{x \rightarrow -2^+} \frac{x^2 + 1}{x^2 - 4} &= -\infty \\ \lim_{x \rightarrow 2^-} \frac{x^2 + 1}{x^2 - 4} &= -\infty, & \lim_{x \rightarrow 2^+} \frac{x^2 + 1}{x^2 - 4} &= +\infty \end{aligned}$$

ดังนั้น เส้นตรง $x = -2$ และ $x = 2$ เป็นเส้นกำกับแนวตั้ง

(5) หาค่าวิกฤต

$$f'(x) = \frac{-10x}{(x^2 - 4)^2}$$

ดังนั้น ค่าวิกฤตคือ $x = 0$ เพียงค่าเดียว เพราะ -2 และ 2 ไม่อยู่ในโดเมนของฟังก์ชัน f

(6) พิจารณาช่วงที่ค่า $f(x)$ มีค่าเพิ่มขึ้น และมีค่าลดลง โดยพิจารณาจากเครื่องหมายของ $f'(x)$ บนช่วง $x < -2$, $-2 < x < 0$, $0 < x < 2$ และ $x > 2$

ช่วง	$x < -2$	$-2 < x < 0$	$0 < x < 2$	$x > 2$
ค่าทดสอบ	$x = -3$	$x = -1$	$x = 1$	$x = 3$
เครื่องหมายของ $f'(x)$	$f'(-3) = \frac{6}{5} > 0$	$f'(-1) = \frac{10}{9} > 0$	$f'(1) = -\frac{10}{9} < 0$	$f'(3) = -\frac{6}{5} < 0$
ผลสรุป	f เพิ่มขึ้น	f เพิ่มขึ้น	f ลดลง	f ลดลง

ดังนั้น f เป็นฟังก์ชันเพิ่มบนช่วง $(-\infty, -2) \cup (-2, 0)$ และ f เป็นฟังก์ชันลดบนช่วง $(0, 2) \cup (2, \infty)$

(7) จากข้อ (6) จะได้ f มีค่าสูงสุดสัมพัทธ์ที่ $x = 0$ ดังนั้นจุดสูงสุดสัมพัทธ์คือ $(0, -\frac{1}{4})$

(8) พิจารณา $f''(x) = \frac{30x^2 + 40}{(x^2 - 4)^3} = \frac{10(3x^2 + 4)}{(x^2 - 4)^3}$ ดังนั้นไม่มีค่า x ที่ทำให้

$$f''(x) = 0$$

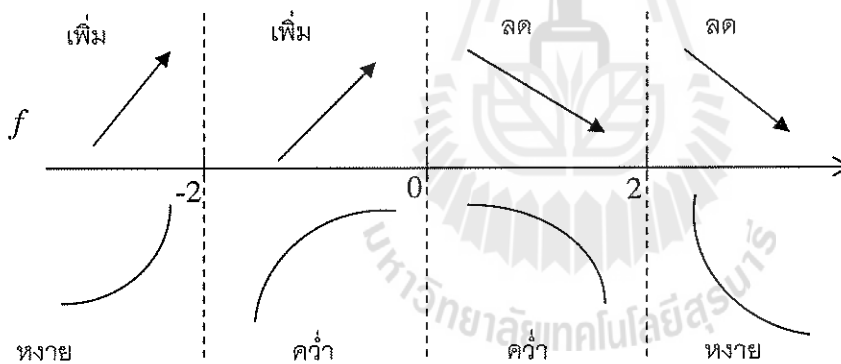
ตรวจสอบเครื่องหมายของ $f''(x)$ บนช่วง $x < -2$, $-2 < x < 2$ และ $x > 2$

ช่วง	$x < -2$	$-2 < x < 2$	$x > 2$
ค่าทดสอบ	$x = -3$	$x = -1$	$x = 3$
เครื่องหมายของ $f''(x)$	$f''(-3) = \frac{62}{25} > 0$	$f''(-1) = -\frac{70}{27} < 0$	$f''(3) = \frac{62}{25} > 0$
ผลสรุป	f เว้าหงาย \cup	f เว้าคว่ำ \cap	f เว้าหงาย \cup

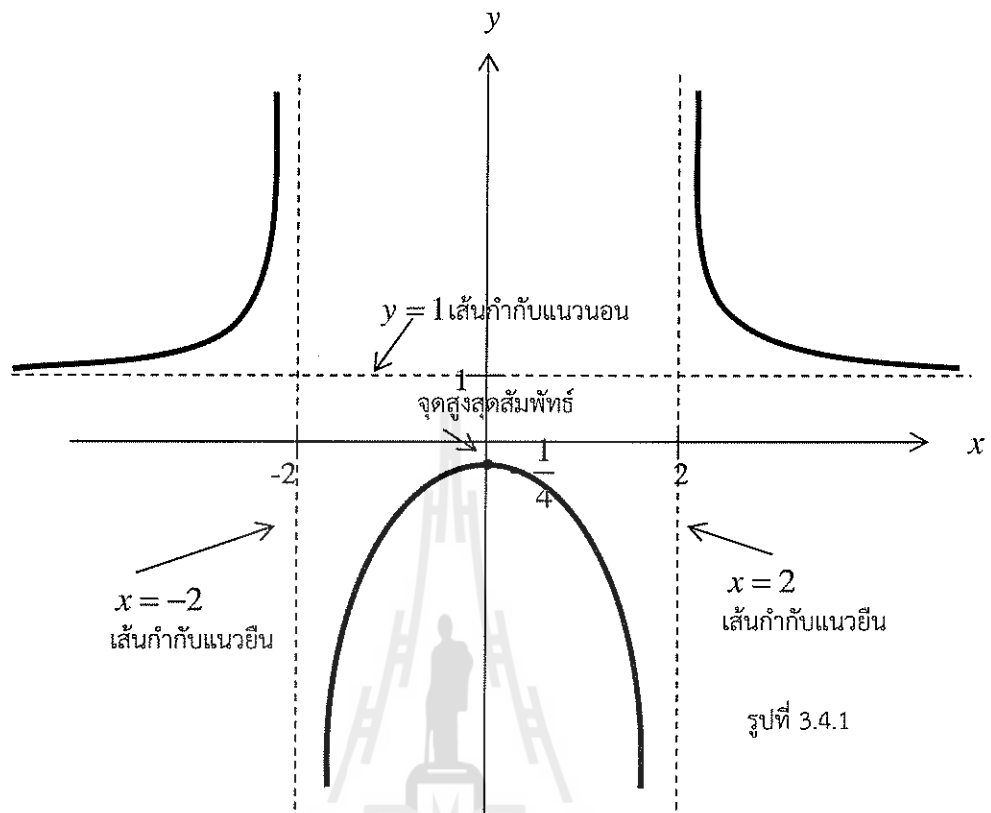
ดังนั้นช่วงที่กราฟของ f เว้าหงาย คือ $(-\infty, -2) \cup (2, \infty)$ และช่วงที่กราฟของ f เว้าคว่ำ คือ $(-2, 2)$

(9) จากข้อ (8) จะได้ว่า f ไม่มีจุดเปลี่ยนเว้า เพราะ -2 และ 2 ไม่อยู่ในโดเมนของฟังก์ชัน f

จากข้อ (6) - (8) เราจะได้ผลสรุปของกราฟของ f ดังนี้

ดังนั้นนำข้อมูลที่ได้มาเขียนกราฟ จะได้กราฟดังนี้

รูปที่ 3.4.1

แบบฝึกหัดที่ 3.1

1) จงหาค่าสุดขีด และค่าสุดขีดสัมพัทธ์ของฟังก์ชันต่อไปนี้

$$(1.1) \quad f(x) = 8 - 3x, \quad x \geq 1$$

$$(1.2) \quad f(x) = x^2, \quad 0 \leq x \leq 3$$

$$(1.3) \quad f(x) = 1 + (x+2)^2, \quad -2 \leq x < 5$$

$$(1.4) \quad f(x) = 1 - x^4, \quad -2 < x \leq 2$$

$$(1.5) \quad f(x) = \begin{cases} 1-x, & 0 \leq x < 2 \\ 2x-5, & 2 \leq x \leq 3 \end{cases}$$

2) จงหาค่าวิกฤตของฟังก์ชันต่อไปนี้

$$(2.1) \quad f(x) = 5x^2 + 4x$$

$$(2.2) \quad f(x) = x^3 + x^2 - x$$

$$(2.3) \quad f(x) = \frac{x+1}{x^2+x+1}$$

$$(2.4) \quad f(x) = \sqrt{x}(1-x)$$

$$(2.5) \quad f(x) = 4x - \tan x$$

3) กำหนดฟังก์ชัน $y = f(x)$ ดังต่อไปนี้

$$(3.1) \quad f(x) = x^2 - 5x + 6$$

$$(3.2) \quad f(x) = 4 - 3x - x^2$$

$$(3.3) \quad f(x) = (x+2)^3$$

$$(3.4) \quad f(x) = 5 + 12x - x^3$$

$$(3.5) \quad f(x) = 3x^4 - 4x^3$$

$$(3.6) \quad f(x) = x^4 - 8x^2 + 16$$

$$(3.7) \quad f(x) = \frac{x^2}{x^2+2}$$

จงหา

(a) ค่าวิกฤต

(b) ช่วงที่ f เป็นฟังก์ชันเพิ่ม หรือช่วงที่ f เป็นฟังก์ชันลด

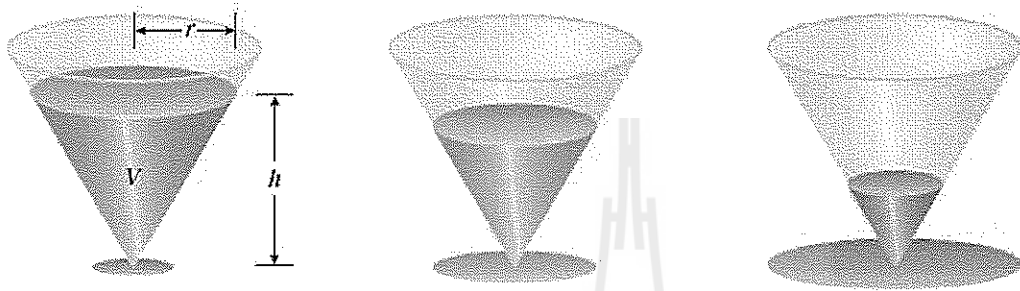
(c) ค่าสุดขีดสัมพัทธ์ของ f

(d) จุดเปลี่ยนเว้าของ f

- (e) ช่วงที่ f เว่าหงาย หรือเว่าคว่ำ
- (f) ร่างกราฟของ f
- 4) จงหาค่าสุดขีดสัมพัทธ์ จุดเปลี่ยนเว่า และพิจารณาว่าช่วงใดที่กราฟของฟังก์ชันเพิ่มหรือลด และเว่าหงายหรือเว่าคว่ำ ของฟังก์ชันต่อไปนี้
- (4.1) $f(x) = \cos x, \quad x \in [0, 2\pi]$
- (4.2) $f(x) = \sin^2(2x), \quad x \in [0, \pi]$
- (4.3) $f(x) = \tan x, \quad x \in \left(-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right)$
- (4.4) $f(x) = 2x + \cot x, \quad x \in (0, \pi)$
- (4.5) $f(x) = \sin x \cos x, \quad x \in [0, \pi]$
- 5) จงร่างกราฟของฟังก์ชัน f ซึ่งเป็นฟังก์ชันต่อเนื่อง ที่มีสมบัติดังต่อไปนี้
- (5.1) (a) $f(1) = 2, \quad f(3) = -1, \quad f'(1) = f'(3) = 0$
 (b) $f'(x) > 0$ เมื่อ $x < 1$ และ $x > 3$, $f'(x) < 0$ เมื่อ $1 < x < 3$
 (c) $f''(x) > 0$ เมื่อ $x > 2$, $f''(x) < 0$ เมื่อ $x < 2$
- (5.2) (a) $f(2) = 4, \quad f'(2) = 0$
 (b) $f'(3)$ หาค่าไม่ได้
 (c) $f'(x) > 0$ เมื่อ $x < 2$ และ $x > 3$, $f'(x) < 0$ เมื่อ $2 < x < 3$
 (d) $f''(x) < 0$ เมื่อ $x \neq 3$
- (5.3) (a) $f(0) = 4, \quad f'(0) = 0$
 (b) $f'(x) > 0$ เมื่อ $x < 0$, $f'(x) < 0$ เมื่อ $x > 0$
 (c) $f''(x) < 0$ เมื่อ $-2 < x < 1$, $f''(x) > 0$ เมื่อ $x < -2$ และ $x > 1$
 (d) $\lim_{x \rightarrow +\infty} f(x) = -1$ และ $\lim_{x \rightarrow -\infty} f(x) = -1$

3.5 อัตราสัมพันธ์ (Related Rates)

พิจารณารูปด้านล่าง

รูปที่ 3.5.1 ที่มา : (2005, Anton, Bivens, and Davis)

ณ เวลา t ใดๆ

ให้ V แทนปริมาตรของน้ำที่อยู่ในกรวย ในเวลา t นาที

ให้ h แทนความสูงของน้ำที่อยู่ในกรวย ในเวลา t นาที

และ ให้ r แทนรัศมีของผิวน้ำที่อยู่ในกรวย ในเวลา t นาที

เราได้ว่า ความสัมพันธ์ของทั้งสามตัวแปร คือสมการ

$$V = \frac{1}{3}\pi r^2 h \quad \dots(3.5.1)$$

ซึ่งค่าของทั้งสามตัวแปรขึ้นอยู่กับเวลา t ดังนั้น ถ้าเราสนใจอัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาตรที่ เวลา t เราก็สามารถหาได้ โดยการหาอนุพันธ์เทียบกับ t ทั้งสองข้างในสมการ (3.5.1) จะได้

$$\begin{aligned} \frac{dV}{dt} &= \frac{d}{dt} \left[\frac{1}{3}\pi r^2 h \right] = \frac{\pi}{3} \left(\frac{d}{dt} [r^2 h] \right) \\ &= \frac{\pi}{3} \left(r^2 \frac{dh}{dt} + 2rh \frac{dr}{dt} \right) \end{aligned} \quad \dots(3.5.2)$$

ดังนั้น เราสามารถหา $\frac{dV}{dt}$ ที่เวลา $t = t_0$ ได้โดยใช้สมการ (3.5.2) โดยที่จะต้องรู้ค่าของ $r, h, \frac{dr}{dt}$

และ $\frac{dh}{dt}$ ที่เวลา $t = t_0$ เราเรียกปัญหานี้ว่า ปัญหาอัตราสัมพันธ์ (related rates problem)

ดังนั้นปัญหาอัตราสัมพันธ์ ก็คือ ปัญหาที่เกี่ยวกับผลกระทบของอัตราการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรบางตัว เทียบกับเวลาที่มีต่ออัตราการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอื่น ๆ เทียบกับเวลา

หมายเหตุ จากปัญหาข้างบนเราสามารถหาอัตราการเปลี่ยนแปลงของความสูงของน้ำที่เวลา t (แทนด้วย $\frac{dh}{dt}$) และอัตราการเปลี่ยนแปลงของรัศมีของน้ำที่เวลา t (แทนด้วย $\frac{dr}{dt}$) ได้เช่นกัน

ตัวอย่างที่ 3.5.1 กำหนดสมการ $y = x^3$ โดยที่ค่า y และ x เป็นฟังก์ชันที่ขึ้นอยู่กับเวลา t จงหา

$\frac{dy}{dt}$ ที่ $t = 1$ เมื่อกำหนดให้ $x = 2$ และ $\frac{dx}{dt} = 4$ ที่ $t = 1$

วิธีทำ หาอนุพันธ์ทั้งสองข้างของสมการ $y = x^3$ เทียบกับ t และใช้กฎลูกโซ่ จะได้

$$\frac{dy}{dt} = \frac{d}{dt}[x^3] = 3x^2 \frac{dx}{dt}$$

ดังนั้นค่าของ $\frac{dy}{dt}$ ที่ $t = 1$ คือ

$$\left. \frac{dy}{dt} \right|_{t=1} = 3(2)^2 \left. \frac{dx}{dt} \right|_{t=1} = 12 \cdot 4 = 48 \quad \square$$

ขั้นตอนในการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับอัตราสัมพันธ์

1. เขียนภาพประกอบปัญหา พร้อมทั้งกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและเปลี่ยนแปลงตามเวลา t
2. สร้างสมการที่แสดงความสัมพันธ์ ของตัวแปรต่าง ๆ ที่กล่าวถึงในปัญหา
3. หาอนุพันธ์เทียบกับเวลา t จากสมการที่หาได้ในข้อ 2
4. แก้สมการหาอัตราการเปลี่ยนแปลงที่ต้องการทราบ จากสมการที่ได้ในข้อที่ 3 (การแทนค่าของตัวแปรใด ๆ จะทำได้ในขั้นนี้)

ตัวอย่างที่ 3.5.2 อัดก๊าซเข้าไปในลูกบอลลูนทรงกลม ด้วยอัตรา 6 ลูกบาศก์ฟุตต่อนาที

จงหาอัตราการเปลี่ยนแปลงของรัศมี ของลูกบอลลูน ในขณะที่รัศมียาว 4 ฟุต

วิธีทำ ณ เวลา t ใด ๆ ให้ v แทนปริมาตรของลูกบอลลูน

r แทนรัศมีของลูกบอลลูน

จาก ปริมาตรของก๊าซในลูกบอลลูนทรงกลม คือ $v = \frac{4}{3}\pi r^3$ (3.5.3)

หาอนุพันธ์ของสมการ (3.5.3) เทียบกับ t จะได้

$$\frac{dV}{dt} = \frac{d}{dt} \left[\frac{4}{3}\pi r^3 \right] = \frac{4\pi}{3} \cdot \left(3r^2 \frac{dr}{dt} \right) = 4\pi r^2 \frac{dr}{dt} \quad \text{.....(3.5.4)}$$

โจทย์ต้องการหาค่าของ $\frac{dr}{dt}$ เมื่อ $\frac{dV}{dt} = 6$ และ $r = 4$ ดังนั้น แทนค่าลงในสมการที่ (3.5.4)

จะได้

$$6 = 4\pi(4)^2 \frac{dr}{dt}$$

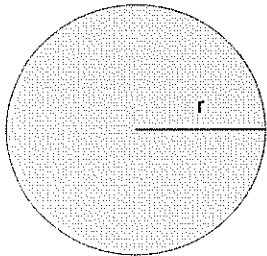
$$\frac{dr}{dt} = \frac{6}{64\pi} = \frac{3}{32\pi}$$

ดังนั้นในขณะที่รัศมียาวขึ้น 4 ฟุต อัตราการเปลี่ยนแปลงของรัศมีเพิ่มขึ้น $\frac{3}{32\pi}$ ฟุตต่อนาที \square

ตัวอย่างที่ 3.5.3 สมมติว่าน้ำมันรั่วออกจากถังน้ำมัน โดยที่น้ำมันที่รั่วมานี้แผ่กระจายเกิดรอยน้ำมันเป็นรูปวงกลม ซึ่งมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของรัศมีเพิ่มขึ้น 2 ฟุตต่อวินาที จงหาอัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ของรอยน้ำมันที่รั่วออกมา ในขณะที่รัศมีของรอยน้ำมันที่รั่วออกมายาว 60 ฟุต

วิธีทำ ณ เวลา t ใด ๆ ให้ A แทนพื้นที่ของรอยน้ำมันที่รั่วออกมา

r แทนรัศมีของรอยน้ำมันที่รั่วออกมา

จากอัตราการเปลี่ยนแปลง ของรัศมีของน้ำมันที่รั่วออกมา เพิ่มขึ้น 2 ฟุตต่อวินาที ดังนั้น $\frac{dr}{dt} = 2$

โจทย์ต้องการหา $\frac{dA}{dt}$ เมื่อ $r = 60$

จากสูตรพื้นที่ของวงกลมคือ $A = \pi r^2$ (3.5.5)

ดังนั้น หาอนุพันธ์ทั้งสองข้างของสมการที่ (3.5.5) เทียบกับ t จะได้

$$\frac{dA}{dt} = \frac{d}{dt}[\pi r^2] = 2\pi r \frac{dr}{dt} \quad \text{.....(3.5.6)}$$

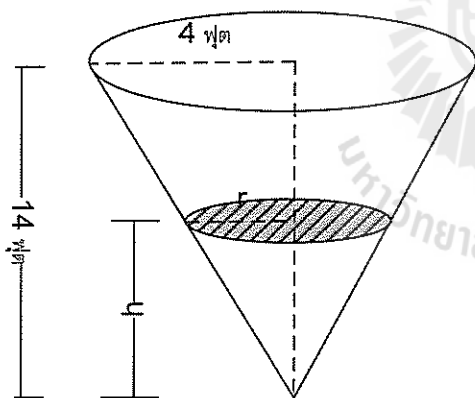
แทนค่า $\frac{dr}{dt} = 2$ และ $r = 60$ ลงในสมการที่ (3.5.6) จะได้

$$\frac{dA}{dt} = 2\pi(60)(2) = 240\pi$$

ฉะนั้นอัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ของรอยน้ำมันที่รั่วออกมาเพิ่มขึ้น 240π ตารางฟุตต่อวินาที \square

ตัวอย่างที่ 3.5.4 ปล่องน้ำออกจากภาชนะบรรจุรูปกรวยกลม ซึ่งมีความสูง 14 ฟุตและรัศมียาว 4 ฟุต ด้วยอัตรา 2 ลูกบาศก์ฟุตต่อวินาที จงหาอัตราการเปลี่ยนแปลงของความสูงของระดับน้ำ ในขณะที่ระดับน้ำในกรวยอยู่ลึก 6 ฟุต

วิธีทำ

รูปที่ 3.5.2

ณ เวลา t ใด ๆ ให้ V แทนปริมาตรของน้ำในกรวย

h แทนความสูงของน้ำในกรวย

r แทนรัศมีของผิวน้ำในกรวย

จากอัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาตรน้ำในกรวยลดลง

ด้วยอัตรา 2 ลูกบาศก์ฟุตต่อวินาที ดังนั้น $\frac{dV}{dt} = -2$

โจทย์ต้องการหา $\frac{dh}{dt}$ เมื่อ $h = 6$ ฟุต

จากสูตรการหาปริมาตรของกรวยคือ $V = \frac{1}{3}\pi r^2 h$ (3.5.7)

เนื่องจาก เราไม่ทราบค่า $\frac{dr}{dt}$ ดังนั้น เราต้องแทน r ในรูปของ h จากสามเหลี่ยมคล้ายในรูปที่ 3.5.2 จะ

ได้ $\frac{r}{h} = \frac{4}{14}$ หรือ $r = \frac{2}{7}h$ ดังนั้น แทน r ลงในสมการ (3.5.7) จะได้

$$V = \frac{1}{3}\pi\left(\frac{2}{7}h\right)^2 h = \frac{4}{147}\pi h^3 \quad \text{.....(3.5.8)}$$

ดังนั้น หาอนุพันธ์ทั้งสองข้างของสมการ (3.5.8) เทียบกับ t จะได้

$$\begin{aligned} \frac{dV}{dt} &= \frac{d}{dt}\left[\frac{4}{147}\pi h^3\right] = \frac{4}{147}\pi\left(3h^2\frac{dh}{dt}\right) \\ &= \frac{4}{49}\pi h^2\frac{dh}{dt} \end{aligned} \quad \text{.....(3.5.9)}$$

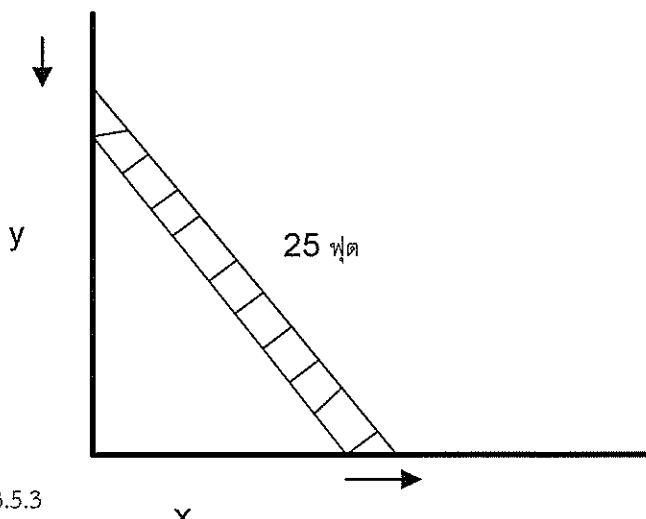
แทนค่า $\frac{dV}{dt} = -2$ และ $h = 6$ ลงในสมการ (3.5.9) จะได้

$$\begin{aligned} -2 &= \frac{4}{49}\pi(6)^2\frac{dh}{dt} \\ \frac{dh}{dt} &= \frac{-49}{72\pi} \end{aligned}$$

ดังนั้นระดับน้ำในถังจะลดลงด้วยอัตราเร็ว $\frac{49}{72\pi}$ ฟุตต่อวินาทีเมื่อความสูงของน้ำในถังเป็น 6 ฟุต \square

ตัวอย่างที่ 3.5.5 บันไดยาว 25 ฟุต วางพาดกำแพงตั้งรูป (รูปที่ 3.5.3) ถ้าปลายล่างของบันไดเลื่อนออกจากกำแพงด้วยอัตราคงที่ 3 ฟุตต่อวินาที จงหาว่าปลายบนของบันไดจะเลื่อนลงตามแนวกำแพงด้วยอัตราเร็วเท่าใด เมื่อปลายล่างของบันไดอยู่ห่างจากกำแพง 7 ฟุต

วิธีทำ

รูปที่ 3.5.3

ณ เวลา t ใด ๆ ให้ x แทนระยะจากกำแพงถึงปลายล่างของบันได
 y แทนระยะจากพื้นดินถึงปลายบนของบันได

เนื่องจาก ปลายล่างของบันไดเลื่อนออกจากกำแพงด้วยอัตราเร็ว 3 ฟุตต่อวินาที ดังนั้น $\frac{dx}{dt} = 3$

โจทย์ต้องการหา $\frac{dy}{dt}$ เมื่อ $x = 7$

โดย ทฤษฎีบทพีทาโกรัส จะได้ $x^2 + y^2 = 25^2 = 625$ (3.5.10)

หาอนุพันธ์เทียบกับ t ทั้งสองข้างของสมการที่ (3.5.10) จะได้

$$\begin{aligned} \frac{d}{dt}[x^2 + y^2] &= \frac{d}{dt}[625] \\ 2x\frac{dx}{dt} + 2y\frac{dy}{dt} &= 0 \end{aligned} \quad \text{.....(3.5.11)}$$

แทนค่า $\frac{dx}{dt} = 3$, $x = 7$ และ $y = \sqrt{25^2 - 7^2} = 24$ ลงในสมการที่ (3.5.11)

$$\begin{aligned} 2(7)(3) + 2(24)\frac{dy}{dt} &= 0 \\ \frac{dy}{dt} &= -\frac{42}{48} = -\frac{7}{8} \end{aligned}$$

ดังนั้นปลายบนของบันไดจะเลื่อนลงตามแนวกำแพงด้วยอัตรา $\frac{7}{8}$ ฟุตต่อวินาทีเมื่อปลายล่างของบันได

อยู่ห่างจากกำแพง 7 ฟุต □

แบบฝึกหัดที่ 3.2

- 1) ปลอยก๊าซออกจากบอลลูนทรงกลมด้วยอัตรา 3 ลูกบาศก์ฟุตต่อนาที จงหาอัตราการเปลี่ยนแปลงของรัศมี เมื่อรัศมีของลูกบอลลูนยาว 13 ฟุต และหาอัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ผิวของลูกบอลลูนในขณะนั้นด้วย (สูตรหาพื้นที่ผิวของทรงกลมคือ $4\pi r^2$ เมื่อ r คือรัศมี)
- 2) ถ้าน้ำไหลออกจากถังเก็บน้ำรูปกรวยกลมสูง 8 เมตร และรัศมียาว 4 เมตร ด้วยอัตรา 3 ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที จงหาอัตราการเปลี่ยนแปลงของความสูงของระดับน้ำ ในขณะที่ระดับน้ำในกรวยอยู่ลึก 6 เมตร
- 3) เททรายลงบนพื้นราบ จะได้กองทรายเป็นรูปกรวยกลม ซึ่งความสูงของกองทรายเท่ากับ $\frac{4}{3}$ ของรัศมีที่ฐานเสมอ จงหา
 - (3.1) อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาตร เมื่อรัศมีที่ฐานยาว 3 ฟุต และอัตราการเปลี่ยนแปลงของรัศมีเพิ่มขึ้น 3 ฟุตต่อนาที
 - (3.2) อัตราการเปลี่ยนแปลงของรัศมี เมื่อรัศมีที่ฐานยาว 6 ฟุต และอัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาตรเพิ่มขึ้น 24 ลูกบาศก์ฟุตต่อนาที
- 4) ถ้าน้ำไหลลงในถังเก็บน้ำรูปทรงกรวยสูง 8 เมตร และรัศมียาว 4 เมตร ด้วยอัตรา 3 ลูกบาศก์เมตรวินาที ถ้าถังเก็บน้ำรั้วแล้ว จงคำนวณอัตราที่น้ำรั้วออก ในขณะที่ระดับน้ำสูง 2 เมตร ซึ่งระดับน้ำกำลังเพิ่มขึ้นด้วยอัตรา 2 เซนติเมตรต่อวินาที
- 5) ดวงไฟแขวนอยู่เหนือทางเท้า 20 ฟุต และอยู่ห่างจากผนังตึก ซึ่งตั้งฉากกับทางเท้า 30 ฟุต ชายคนหนึ่งสูง 5 ฟุต เดินออกจากผนังตึกด้วยอัตราเร็ว 4 ฟุตต่อวินาที จงหาว่าเงาศีรษะของเขา เคลื่อนที่ไปบนผนังตึกในลักษณะใด และด้วยอัตราเร็วเท่าใด เมื่อเขาอยู่ห่างจากผนังตึก 6 ฟุต

3.6 ปัญหาค่าสูงสุดและค่าต่ำสุด (Applied Maximun and Minimum Problems)

หลักเกณฑ์ในการทำโจทย์มีดังนี้

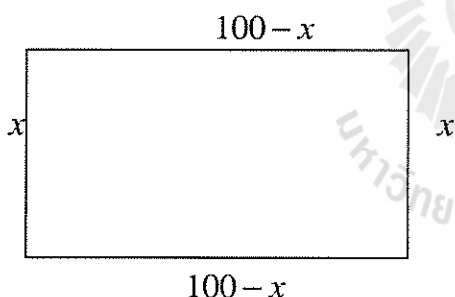
- 1) พิจารณาว่าโจทย์ต้องการค่าสูงสุด หรือค่าต่ำสุดสัมบูรณ์ของอะไรบ้าง ให้สมมติตัวแปรแทนสิ่งที่ต้องการหา เช่น สมมติว่าแทนด้วย Q
- 2) พิจารณาว่า Q เกี่ยวข้องกับตัวแปรอะไรบ้าง ให้เขียนสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเหล่านั้นกับ Q
- 3) เขียนตัวแปร Q ที่ต้องการหาค่าสูงสุดหรือค่าต่ำสุดสัมบูรณ์ ให้อยู่ในรูปของตัวแปรเดียว แล้วหาขอบเขตของตัวแปรนั้น
- 4) หาค่าสูงสุดสัมบูรณ์หรือค่าต่ำสุดสัมบูรณ์ของ Q

ตัวอย่างที่ 3.6.1 จงหาขนาดของสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีเส้นรอบรูป 200 ฟุต และมีพื้นที่มากที่สุด

วิธีทำ ให้ x แทนความกว้างของสี่เหลี่ยมผืนผ้า

y แทนความยาวของสี่เหลี่ยมผืนผ้า

A แทนพื้นที่ของรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า

จะได้ $A = xy = x(100 - x)$ และ x

อยู่ในช่วง $[0, 100]$ ดังนั้นเราได้ว่า

$$A(x) = 100x - x^2, \quad x \in [0, 100]$$

จาก $A(x)$ เป็นฟังก์ชันพหุนาม ดังนั้น

$A(x)$ ต่อเนื่องบนช่วงปิด $[0, 100]$

พิจารณา $A'(x) = \frac{d}{dx}[100x - x^2] = 100 - 2x$ จะได้ $A'(x) = 0$ เมื่อ $x = 50$

ค่าสูงสุดของ $A(x)$ บนช่วง $[0, 100]$ จะเกิดขึ้นที่จุดปลายช่วง คือ 0 หรือ 100 หรือที่ค่าวิกฤต คือ $x = 50$ ดังนั้น คำนวณค่า $A(x)$ ที่ $x = 0, 50, 100$ ได้ว่า

$$A(0) = 0, \quad A(50) = 2500 \quad \text{และ} \quad A(100) = 0$$

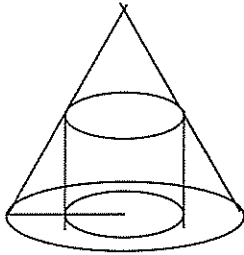
ดังนั้น A มีค่าสูงสุดที่ $x = 50$ และค่าสูงสุดคือ 2500

นั่นคือ สี่เหลี่ยมผืนผ้าจะมีพื้นที่มากที่สุด เมื่อมีความยาวด้านละ 50 ฟุต

□

ตัวอย่างที่ 3.6.2 จงหารัศมีและความสูงของทรงกระบอก (กลมตรง) ที่มีปริมาตรมากที่สุด ซึ่งสามารถบรรจุลงในกรวย (กลมตรง) ที่มีรัศมีฐานยาว 8 นิ้ว และสูง 12 นิ้ว

วิธีทำ

ให้ r แทนรัศมีของทรงกระบอก

h แทนความสูงของทรงกระบอก

V แทนปริมาตรของทรงกระบอก

จากสูตรการหาปริมาตรของทรงกระบอกจะได้

$$V = \pi r^2 h \quad \dots(3.6.1)$$

หาความสัมพันธ์ของ h และ r โดยสามเหลี่ยมคล้าย

$$\text{จะได้} \quad \frac{12-h}{r} = \frac{12}{8} \quad \text{หรือ} \quad h = 12 - \frac{3}{2}r \quad \dots(3.6.2)$$

$$\text{แทนค่า (3.6.2) ลงใน (3.6.1) จะได้} \quad V(r) = \pi r^2 \left(12 - \frac{3}{2}r\right) = 12\pi r^2 - \frac{3}{2}\pi r^3 \quad \dots(3.6.3)$$

เนื่องจาก r คือ รัศมีของทรงกระบอก ดังนั้น $0 \leq r \leq 8$ และจาก V เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบนช่วงปิด $[0, 8]$ ดังนั้น V จะมีค่าสูงสุดสัมบูรณ์บนช่วง $[0, 8]$

พิจารณา

$$\begin{aligned} V'(r) &= \frac{d}{dr} \left[12\pi r^2 - \frac{3}{2}\pi r^3 \right] = 24\pi r - \frac{9}{2}\pi r^2 \\ &= \pi r \left(24 - \frac{9}{2}r \right) \end{aligned}$$

ดังนั้น $V'(r) = 0$ เมื่อ $r = 0$ และ $r = \frac{16}{3}$

ค่าสูงสุดของ V บนช่วง $[0, 8]$ จะเกิดขึ้นที่จุดปลายช่วง คือ 0 หรือ 8 หรือที่ค่าวิกฤต

คือ $r = 0$ และ $r = \frac{16}{3}$ ดังนั้น คำนวณค่า V ที่ $r = 0, 8, \frac{16}{3}$

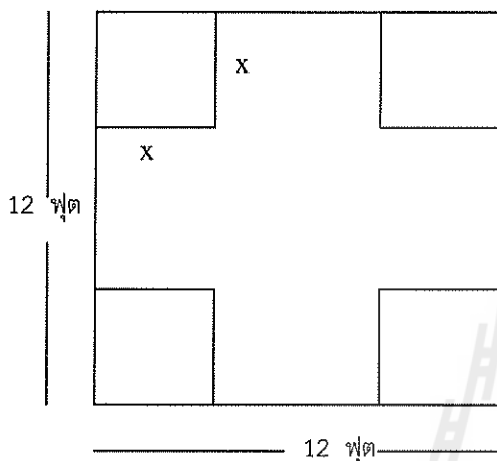
$$\text{ได้ว่า} \quad V(0) = 0, \quad V(8) = 0 \quad \text{และ} \quad V\left(\frac{16}{3}\right) = \frac{1024\pi}{9}$$

ดังนั้น ปริมาตรมากที่สุด ของทรงกระบอก ที่บรรจุในกรวยที่กำหนดคือ $\frac{1024\pi}{9}$ ลูกบาศก์นิ้ว เมื่อรัศมี

ของทรงกระบอกยาว $\frac{16}{3}$ นิ้ว และสูง $h = 12 - \left(\frac{3}{2}\right)\left(\frac{16}{3}\right) = 4$ นิ้ว \square

ตัวอย่างที่ 3.6.3 กล่องกระดาษที่ไม่มีฝามีฐานเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส สร้างจากกระดาษที่มีพื้นที่ 144 ตารางฟุต ต้องการตัดมุมทั้งสี่มุมออกเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสเท่ากันทุกมุม แล้วพับส่วนที่เหลือเป็นกล่องทรงสี่เหลี่ยมมุมฉากฝาเปิด จะต้องตัดมุมทั้งสี่มุมเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสยาวด้านละเท่าไรกล่องจึงจะมีปริมาตรมากที่สุด

วิธีทำ

ให้ x แทนความยาวของสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่จะตัดออก

V แทนปริมาตรของกล่องกระดาษที่สร้าง

จาก ปริมาตรของกล่องกระดาษ = พื้นฐาน \times สูง

จะได้ว่า

$$\begin{aligned} V &= (12 - 2x)^2 x \\ &= (144 - 48x + 4x^2)x \\ &= 4x^3 - 48x^2 + 144x \end{aligned}$$

และ x อยู่ในช่วง $[0, 6]$ เนื่องจาก V เป็นฟังก์ชันที่ขึ้นอยู่กับตัวแปร x และเป็นฟังก์ชันพหุนาม ดังนั้น V ต่อเนื่องบนช่วงปิด $[0, 6]$ เพราะฉะนั้น V มีค่าสูงสุดสัมบูรณ์บนช่วงปิด $[0, 6]$ พิจารณา

$$\begin{aligned} V'(x) &= \frac{d}{dx} [4x^3 - 48x^2 + 144x] \\ &= 12x^2 - 96x + 144 \\ &= 12(x - 6)(x - 2) \end{aligned}$$

ดังนั้น $V'(x) = 0$ เมื่อ $x = 6$ และ $x = 2$

พิจารณาค่าสูงสุดสัมบูรณ์

$$V(0) = 0, \quad V(2) = 128 \quad \text{และ} \quad V(6) = 0$$

ดังนั้น ปริมาตรมากที่สุดของกล่องกระดาษคือ 128 ลูกบาศก์ฟุต เมื่อตัดมุมทั้งสี่มุมเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ยาวด้านละ 2 ฟุต \square

ตัวอย่างที่ 3.6.4 บริษัทผลิตยาได้วันละ x ขวด ใช้ต้นทุน $\frac{x^2}{4} + 350x + 2500$ บาท ปรากฏว่า

ขายได้ขวดละ $500 - \frac{x}{2}$ บาท บริษัทจะต้องผลิตยาวันละกี่ขวด จึงจะได้กำไรมากที่สุด

วิธีทำ รายรับของบริษัท $R(x) = \left(500 - \frac{x}{2}\right)x$

ให้ $P(x)$ แทนกำไรของบริษัทที่ได้จากการขายยา x ขวด ดังนี้

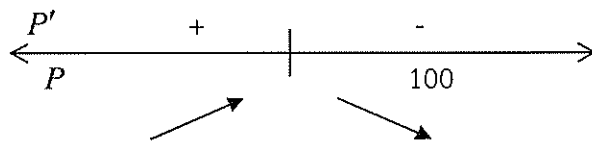
$$\begin{aligned} P(x) &= \left(500 - \frac{x}{2}\right)x - \left(\frac{x^2}{4} + 350x + 2500\right) \\ &= 150x - \frac{3x^2}{4} - 2500 \end{aligned}$$

โดเมนของ P คือ $[0, \infty)$

พิจารณา $P'(x) = \frac{d}{dx} \left[150x - \frac{3x^2}{4} - 2500 \right] = 150 - \frac{3}{2}x$

ดังนั้น $P'(x) = 0$ เมื่อ $x = 100$

พิจารณาเครื่องหมายของ $P'(x)$ จะได้

ดังนั้นที่ $x = 100$ ทำให้ P มีค่าสูงสุดสัมพัทธ์ และเนื่องจาก P เป็นฟังก์ชันลด บน $[100, \infty)$

ดังนั้น $P(100) \geq P(x), \quad \forall x \in [100, \infty)$

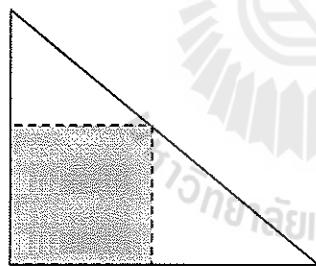
และจาก P เป็นฟังก์ชันเพิ่ม บนช่วง $[0, 100]$ ดังนั้น $P(100) \geq P(x), \quad \forall x \in [0, 100]$

เพราะฉะนั้น $P(100) = 5,000$ เป็นค่าสูงสุดสัมบูรณ์

ดังนั้นบริษัทควรผลิตยาวันละ 100 ขวดจึงจะได้กำไรสูงสุด \square

แบบฝึกหัดที่ 3.3

- 1) ถ้าต้องการล้อมรั้วรอบที่ดินสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยใช้รั้วบ้านกันเป็นด้านหนึ่งของที่ดินแปลงนี้ ถ้าเขามีลวดหนามยาว 400 เมตร เขาจะกันรั้วได้พื้นที่มากที่สุดเท่าใด
- 2) สี่เหลี่ยมมุมฉากรูปหนึ่ง มีเส้นรอบรูปยาว $2L$ จะต้องมีความกว้างและด้านยาวยาวเท่าใด จึงจะทำให้มีพื้นที่ของรูปสี่เหลี่ยมมากที่สุด
- 3) กระจาดรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีพื้นที่ 1,000 ตารางเซนติเมตร จะสามารถสร้างทรงกระบอก ไม่มีฝาปิดได้ปริมาตรมากที่สุดเท่าไร
- 4) ผลบวกของเลขจำนวนหนึ่งกับสามเท่าของเลขอีกจำนวนหนึ่งเท่ากับ 60 จงหาว่าผลคูณของเลขสองจำนวนมีค่ามากที่สุดเท่าใด
- 5) พิจารณาสี่เหลี่ยมมุมฉากที่มีความยาวเส้นรอบรูปเป็น 12 นิ้วสร้างเป็นทรงกระบอกโดยการหมุนรอบขอบด้านหนึ่ง จงหาพื้นที่ของสี่เหลี่ยมมุมฉากที่ทำให้ทรงกระบอกมีปริมาตรมากที่สุด
- 6) สามเหลี่ยมมุมฉากยาวด้านละ 90, 120, 150 หน่วย ให้หาว่าจะบรรจุสี่เหลี่ยมมุมฉากลงไปภายในสามเหลี่ยมนี้ (ให้มีมุมฉากร่วมกันดังภาพ) ได้พื้นที่มากที่สุดเท่าใด

- 7) ในการประมาณการปลุกมันสำปะหลังพบว่า ถ้าขุดมันสำปะหลัง 100 กิโลกรัม จะขายได้กิโลกรัมละ 1.50 บาท ถ้ายังไม่ขุดและรอดต่อไป จะได้มันสำปะหลังเพิ่มขึ้นสัปดาห์ละ 10 กิโลกรัม แต่ราคาขายจะลดลงไปสัปดาห์ละ 0.05 บาทต่อกิโลกรัม ดังนั้นควรขายมันสำปะหลังเมื่อใด จึงจะมีรายได้จากการขายมากที่สุด

3.7 ค่าเชิงอนุพันธ์ (Differentials)

ถ้า $y = f(x)$ เป็นฟังก์ชันที่มีอนุพันธ์ที่ x จะได้ว่า

$$\frac{dy}{dx} = f'(x) = \lim_{\Delta x \rightarrow 0} \frac{\Delta y}{\Delta x} = \lim_{\Delta x \rightarrow 0} \frac{f(x + \Delta x) - f(x)}{\Delta x} \quad \dots(3.7.1)$$

เมื่อ Δy คือ ส่วนเปลี่ยนแปลงของ y ขณะที่ x มีค่าเปลี่ยนแปลงไป Δx

ดังนั้น
$$\Delta y = f(x + \Delta x) - f(x)$$

จาก (3.7.1) สามารถประมาณค่าของ Δy ได้ดังนี้

$$\Delta y \approx f'(x)\Delta x \quad \text{เมื่อ } \Delta x \text{ มีค่าเข้าใกล้ } 0$$

เราเรียก $f'(x)\Delta x$ ว่า ค่าเชิงอนุพันธ์ของ f ที่ x

บทนิยามที่ 3.7.1 ให้ $y = f(x)$ เป็นฟังก์ชันที่มีอนุพันธ์ และ Δx เป็นส่วนเปลี่ยนแปลงของ x

- (i) ค่าเชิงอนุพันธ์ของ x เขียนแทนด้วย dx กำหนดโดย $dx = \Delta x$
- (ii) ค่าเชิงอนุพันธ์ของ y หรือ f ที่ x เขียนแทนด้วย dy หรือ df กำหนดโดย $dy = df = f'(x)dx$

ตัวอย่างที่ 3.7.1 จงหาค่าเชิงอนุพันธ์ของ y ที่ x ที่กำหนดให้ต่อไปนี้

1. $y = x^3 + 2x^2 - x + 5$

จาก
$$dy = f'(x)dx = \frac{dy}{dx} dx$$

ดังนั้น
$$dy = \frac{d}{dx} [x^3 + 2x^2 - x + 5] dx = (3x^2 + 4x - 1) dx$$

2. $y = x^2 \cos x$

จาก
$$dy = f'(x)dx = \frac{dy}{dx} dx$$

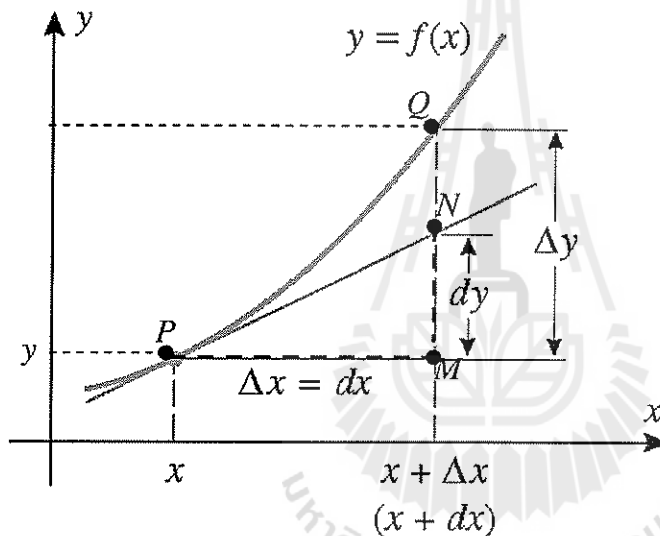
ดังนั้น
$$dy = \frac{d}{dx} [x^2 \cos x] dx = (-x^2 \sin x + 2x \cos x) dx$$

$$3. y = \sqrt{x^2 + 1}$$

จาก $dy = f'(x)dx = \frac{dy}{dx} dx$

ดังนั้น $dy = \frac{d}{dx} \left[(x^2 + 1)^{1/2} \right] dx = \left(\frac{x}{\sqrt{x^2 + 1}} \right) dx$ □

ความหมายทางเรขาคณิตของค่าเชิงอนุพันธ์

รูปที่ 3.7.1

ที่มา: (2005, Anton, Bivens, and Davis.)

ให้ $P(x, y)$ และ $Q(x + \Delta x, y + \Delta y)$ เป็นจุดที่อยู่บนเส้นโค้ง $y = f(x)$
เนื่องจาก ความชันของเส้นสัมผัสกราฟที่จุด $P(x, y)$ คือ $f'(x)$

และจากรูป จะได้ว่า $f'(x) = \frac{|MN|}{\Delta x}$ เมื่อ $|MN|$ แทนความยาวของเส้นตรง MN

ดังนั้น $|MN| = f'(x)\Delta x$ จากนิยามของค่าเชิงอนุพันธ์ จะได้ว่า $|MN| = dy$

พิจารณาผลต่าง $\Delta y - dy$ เมื่อพิจารณาเทียบกับ Δx จะได้

$$\frac{\Delta y - dy}{\Delta x} = \frac{\Delta y}{\Delta x} - \frac{dy}{\Delta x} = \frac{\Delta y}{\Delta x} - f'(x)$$

เพราะฉะนั้น $\lim_{\Delta x \rightarrow 0} \frac{\Delta y - dy}{\Delta x} = \lim_{\Delta x \rightarrow 0} \left(\frac{\Delta y}{\Delta x} - \frac{dy}{\Delta x} \right) = f'(x) - f'(x) = 0$